

บัญชีการบัญชีพร้อมหลักฐาน มีลักษณะของบัญชีผสมสหกรณ์
ฉบับปรับปรุงทั่วประเทศไทย

วิมลมา ฝั่งนอก

นางวิมลมา ฝั่งนอก ผู้เขียน ตำราเล่มนี้ โดยได้รับลิขสิทธิ์จากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

และผู้จัดพิมพ์และบรรณาธิการพิมพ์วิมล

นางสาววิมลมา ฝั่งนอก บรรณาธิการ

พิมพ์ที่กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ปีการพิมพ์ 2564

พิมพ์ที่กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ปัญหาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์
ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิทยา ประเทศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ปัญหาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์
ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิทยา ประเทศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

PROBLEMS OF GOOD GOVERNANCE IN THE SAVINGS
COOPERATIVES OF THAILAND

Wittaya Pratas

A Research Paper Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Public Administration
The Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University
Academic Year 2021
Copyright of Bangkokthonburi University

การศึกษาปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์
แห่งประเทศไทย จำกัด

วิทยา ประเทศ
คณะรัฐศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว มีมติว่าเป็น
งานวิจัยที่มีคุณภาพ จึงขอเสนอให้รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

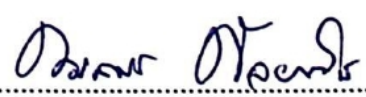
คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ปัญญา)

.....กรรมการ/อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัต กระสังข์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชูชีพ เปี้ยदनอก)

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....คณบดี
(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลพร กัลยาณมิตร)
วันที่ 15 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2565

ชื่อสารนิพนธ์: ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์
ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้ทำสารนิพนธ์: นายวิทยา ประเทศ อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุวัต กระสังข์
ปริญญา: รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) ปีการศึกษา: 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับของปัญหาในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นต่อปัญหาในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 60 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล โดยใช้สถิติหาค่าทดสอบที (t - test) และหาค่าเอฟ (F - test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีอายุมากกว่า 40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.7 ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 53.4 และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.4 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. ($\bar{X} = 0.70$) ในประเด็นหลักประสิทธิภาพ และ (2) หลักการระมัดระวัง มีระดับความคิดเห็นในระดับน้อยผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลทำให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร แตกต่างกัน คือ เพศ และการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำสำคัญ: ปัญหาการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล สหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

Research Title: PROBLEMS OF GOOD GOVERNANCE IN THE SAVINGS COOPERATIVES OF THAILAND

Researcher: Mr. Wittaya Pratas, **Advisor:** Assistant Professor Dr. Anuwat Krasang;

Degree: Master of Public Administration (Public Administration); **Academic Year:** 2021

ABSTRACT

The research objectives were: (1) to study the level of problems in applying good governance in the management of the Savings Cooperative Association of Thailand and (2) to study the personal factors affecting the opinion level, to problems in applying good governance in the management of the Savings Cooperative Association of Thailand.

This research was quantitative. The population of this study was 60 Saving Cooperative Association of Thailand officers, this study. Data collection tools were questionnaires, statistics used for data analysis were frequency, percentage, t-test and an F- test.

The results found that: (1) the most of the samples were female, representing 66.7%, aged over 40, representing 76.7%. Most of them graduated with a bachelor's degree. 50.0% were married/living together 53.4% and have more than 20 years of work experience, representing 58.4%, respectively. Respondents expressed their opinions about the problem of applying good governance in the management of the Savings Cooperative Association of Thailand. Overall, it was at the lowest level ($\bar{X} = 1.45$, S.D. ($\bar{X} = 0.70$) in terms of performance. and the principle of responsibility. There is a low level of opinion. And (2) the results of the hypothesis testing revealed that personal factors affecting the level of opinions on the problem of applying good governance in management were different, namely gender and education of the respondents.

Keywords: problems of management according to good governance Savings Cooperative of Thailand

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้ดำเนินการจนสำเร็จลุล่วง ด้วยการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน และรวมทั้งผู้ที่ได้ช่วยเหลือด้านต่างๆ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณญาติสนิทมิตรสหายทุกท่านที่เป็นกำลังใจในการศึกษาครั้งนี้ และขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด

วิทยา ประเทศ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.8 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดของหลักธรรมาภิบาล	8
2.2 ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	21
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	30
3.1 รูปแบบการวิจัย	30
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย .	30
3.3 เครื่องมือวิจัย	30
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารงานของชุมชนนุสสรณ์อ้อมทรัพย์แห่งประเทศไทย	36
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปการวิจัย	56
5.2 อภิปรายผล	56
5.3 ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	60
แบบสอบถาม	61
ประวัติผู้วิจัย	71

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	33
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	33
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส	34
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	34
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	34
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	35
4.7	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	35
4.8	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักประสิทธิภาพ (Efficiency)	36
4.9	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักประสิทธิผล(Effectiveness)	37
4.10	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักการตอบสนอง(Responsiveness)	38
4.11	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักภาระรับผิดชอบ(Accountability)	39
4.12	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักเปิดเผย/โปร่งใส(Transparency)	40
4.13	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักนิติธรรม(Rule of Law)	41
4.14	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักความเสมอภาค(Equity)	42

4.15	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักการมีส่วนร่วม(Participation)	43
4.16	แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักการมอบอำนาจ(Empowerment)	44
4.17	แสดงสรุประดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการ บริหารของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	45
4.18	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของเพศชายและเพศหญิง	46
4.19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอายุผู้ตอบ แบบสอบถาม	47
4.20	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอายุผู้ตอบ แบบสอบถาม	48
4.21	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามระดับการศึกษา	49
4.22	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามประสบการณ์การทำงาน	52
4.23	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน	53
4.24	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	55

สารบัญภาพ

ภาพที่

1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

7

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลัทธิธรรมาภิบาลได้เข้ามาสู่สังคมไทยในปลายทศวรรษ 2530 หลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ซึ่งจุดประกายต่อต้านผู้ปกครองบ้านเมืองที่เข้ามาโดยวิธีที่ไม่สอดคล้องกับหลักของประชาธิปไตย และไม่ยึดค้ำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ต่อสาธารณะ หลังจากนั้นไม่นาน ลัทธิธรรมาภิบาลเข้ามาได้ถูกจังหวะเวลาในช่วงของวิกฤตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยที่เรียกว่า “วิกฤตต้มยำกุ้ง” อันเนื่องมาจากความไม่เพียงพอของนักธุรกิจ นักลงทุน ความไม่โปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ การแทรกแซงของนักการเมืองในกิจการธนาคารและสถาบันการเงินทำให้รัฐบาลต้องหันไปขอความช่วยเหลือจากกองทุนเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) ซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม คือ ต้องมีการปฏิรูประบบกฎหมายไทย และการปฏิรูประบบบริหารงานภาครัฐ

ในปี พ.ศ. 2542 มีการวางระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และมีผลใช้บังคับกับหน่วยราชการของรัฐตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยมีหลักการสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ - หลักนิติธรรม - หลักคุณธรรม - หลักความโปร่งใส - หลักการมีส่วนร่วม - หลักความรับผิดชอบ - หลักความคุ้มค่า

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยมักประสบปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักการเมืองและนักบริหารมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้บัญญัติเรื่องจริยธรรมนักการเมืองไว้ในมาตรา 191 โดยกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจในการตราประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการ ซึ่งในปัจจุบันแนวคิดเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในสังคมไทยทั้งองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนและมีความพยายามผลักดันให้ผู้บริหารบ้านเมือง และนักการเมืองในระดับต่างๆ นำเรื่องคุณธรรม จริยธรรมมาใช้เป็นหลักในการบริหารบ้านเมือง เพื่อให้การเมืองไทยใสสะอาด และมีนักการเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม นำลัทธิธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารบ้านเมือง และมีความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบการใช้อำนาจในการดำเนินงานดังกล่าวต่อไป(สดศรี สัตยธรรม , 2556 : 55-59)

ลัทธิธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีประกอบด้วย ๑๐ หลัก ได้แก่ หลักการ ตอบสนอง (Responsiveness) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า

(Efficiency/ Value for money) หลักความเสมอภาค (Equity) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หลักการ ตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability) หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) และ หลักนิติธรรม (Rule of Law)

สหกรณ์เป็นองค์การรวมกลุ่มกันด้วยความสมัครใจรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความหวังร่วมกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งคุณค่าของการพึ่งพาตนเอง รับผิดชอบต่อตนเอง แบบประชาธิปไตย ความเสมอภาค ความเที่ยงธรรมเพื่อให้สมาชิกเกิดความเชื่อมั่นในคุณค่าทางจริยธรรมและความสุจริต เปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมความเอื้ออาทรต่อผู้อื่นโดยไม่เลือกเพศ ฐานะทางสังคม เชื้อชาติ การเมือง ศาสนาเป็นไปตามขนบธรรมเนียมของผู้ริเริ่มการสหกรณ์ นำไปสู่การปฏิบัติ โดยที่สหกรณ์จะถูกควบคุมโดยสมาชิกซึ่งมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ สมาชิกพึงมีส่วนให้ทุนแก่สหกรณ์อย่างเป็นธรรมตามแนวทางประชาธิปไตยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจโดยสมาชิก มีความเป็นอิสระการปกครองตนเอง มีการให้การศึกษา การอบรม และ สารสนเทศ การร่วมมือกันระหว่างสหกรณ์ ความเอื้ออาทรต่อสมาชิก

กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้เห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมสหกรณ์ให้มีการปฏิบัติตามหลัก ธรรมาภิบาล จึงได้มีการศึกษาและปรับปรุงหลักเกณฑ์การส่งเสริมธรรมาภิบาลในสหกรณ์ให้มีความเข้มข้นขึ้น โดยนำเกณฑ์สำหรับใช้ประเมินเพื่อจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลัก ธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้เป็นแนวทาง และปรับ ความเป็นสหกรณ์เข้าไปในแต่ละหลักเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสหกรณ์

ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด เป็นชุมนุมสหกรณ์ ที่อยู่ภายใต้การดูแล ของกรมส่งเสริมสหกรณ์ ถือเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจในระดับรากฐาน และครัวเรือนทั้งในด้านการออมเงินและการให้การกู้ยืมเงินจัดตั้งมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2515 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการเงินของบรรดาสหกรณ์ออมทรัพย์พร้อมวิสัยทัศน์ในการ เป็นผู้นำขบวนการสหกรณ์ออมทรัพย์ไทยสู่ความเป็นสากล ด้วยหลักธรรมาภิบาลและอุดมการณ์ สหกรณ์ สืขาว สะอาด โปร่งใส ควบคู่กับพันธกิจการพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ พร้อม เป็นศูนย์กลางสารสนเทศและเทคโนโลยีของสหกรณ์ออมทรัพย์ ระดับประเทศ อีกทั้งเป็นองค์กรที่ มีการบริหารงานโดยบุคคลที่มาจากทางเลือกตั้งที่มีการแข่งขันกันสูง จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดปัญหา ด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาปัญหาการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด เพื่อให้

ทราบสถานการณ์ของปัญหาในปัจจุบันและนำไปปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 คำถามในการวิจัย

1.2.1 ปัญหาของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ในระดับใด

1.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่ง และหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน มีผลต่อระดับความคิดเห็นปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ที่แตกต่างกันหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับของปัญหาในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 เพื่อเป็นแนวทางในการนำปัญหามาปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3.3 เพื่อเป็นข้อมูลในการป้องกันความเสี่ยงในด้านต่างๆที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตและเกิดการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สีขาว สะอาด โปร่งใส ตรวจสอบได้

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

1.4.1 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิง กับเพศชาย มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.2 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.3 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.4 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.5 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.6 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.4.7 เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนนวมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะปัญหาของการนำหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของสำนักงาน ก.พ.ร. คือการส่งเสริมให้ระบบราชการไทยนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์สุขของประเทศไทยและประชาชน ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบด้วย ๑๐ หลัก โดยกรมส่งเสริมสหกรณ์ได้นำมาใช้เป็นแนวทางและปรับความเป็นสหกรณ์เข้าไปในแต่ละหลักเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสหกรณ์ ได้กำหนดธรรมาภิบาลในการบริหารงานสำหรับสหกรณ์ จำนวน 9 หลัก ดังนี้ได้แก่

1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)
3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability)
5. หลักความโปร่งใส (Transparency)
6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
7. หลักการมอบอำนาจ (Empowerment)
8. หลักนิติธรรม (The Rule of Law)
9. หลักความเสมอภาค (Equity)

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ชุมชนนวมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ตั้งอยู่ที่ 199 หมู่ที่ 2 ถนนนครอินทร์ ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

1.5.3 ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาในเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด จำนวน 60 คน

1.5.4 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาวิจัยและค้นคว้า โดยเริ่มตั้งแต่ เดือน ธันวาคม 2564 ถึง มีนาคม 2565 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง การที่สหกรณ์ได้ดำเนินการต่าง ๆ ตามอุดมการณ์สหกรณ์ กฎหมาย ข้อบังคับของสหกรณ์ และวิธีการสหกรณ์ โดยการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่สหกรณ์ตั้งไว้ โดยการปฏิบัติสหกรณ์จะต้องมีทิศทาง แผน ยุทธศาสตร์ เป้าหมายที่ชัดเจน (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.2. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การที่สหกรณ์สามารถดำเนินการต่าง ๆ ตามหลักการสหกรณ์ อุดมการณ์สหกรณ์ วิธีการสหกรณ์ และมีเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม โดยใช้ทรัพยากรปัจจัยต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า ดำเนินงานไปสู่ผลตามวัตถุประสงค์ได้อย่างดี โดยประหยัดทั้งด้านเวลาทรัพยากร และกำลังคน (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.3. หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การที่สหกรณ์มีการบริหารจัดการและดำเนินการตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ สามารถตอบสนองต่อข้อร้องเรียนหรือข้อขัดแย้งของสมาชิกได้อย่างเหมาะสมและทันเวลา (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.4. หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การที่ทุกฝ่ายในสหกรณ์รับรู้และยึดมั่นในสิทธิหน้าที่ รับผิดชอบต่อหน้าที่ และผลจากการกระทำของตน ตลอดจนเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้มีส่วนร่วมในสหกรณ์ อีกทั้งไม่ละเลยต่อปัญหาสาธารณะ และการช่วยเหลือเอื้ออาทรต่อสังคม (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.5. หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยพัฒนาวิธีการดำเนินงานของสหกรณ์ให้โปร่งใส ตรวจสอบได้ กำหนดขั้นตอนการให้บริการที่

ชัดเจน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ รวมถึงการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรทำให้เกิดความโปร่งใสกับสังคมภายนอก (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์. 2561:21)

1.6.6. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง สหกรณ์เปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย ได้แก่ สมาชิก กรรมการ และฝ่ายจัดการ มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงความคิดเห็นการตัดสินใจทั้งในด้านการบริหารการจัดการและการพัฒนาสหกรณ์ (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.7. หลักการมอบอำนาจ (Empowerment) หมายถึง สหกรณ์มีการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ หัวหน้าฝ่ายต่างๆ โดยมุ่งเน้นการสร้างพลังพอใจในการให้บริการแก่สมาชิก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการปรับปรุงกระบวนการ การดำเนินงานที่ดีของสหกรณ์ (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.8. หลักนิติธรรม (The Rule of Law) หมายถึง สหกรณ์ได้กำหนด กฎ ระเบียบ ประกาศข้อบังคับต่าง ๆ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสหกรณ์โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ และความยุติธรรมของทุกฝ่ายในสหกรณ์ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

1.6.9. หลักความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การที่สหกรณ์ดำเนินการ โดยการยึดมั่นความถูกต้อง ไม่มีการแบ่งแยก อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความเสมอภาค แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียมกัน (อ้างอิง:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21)

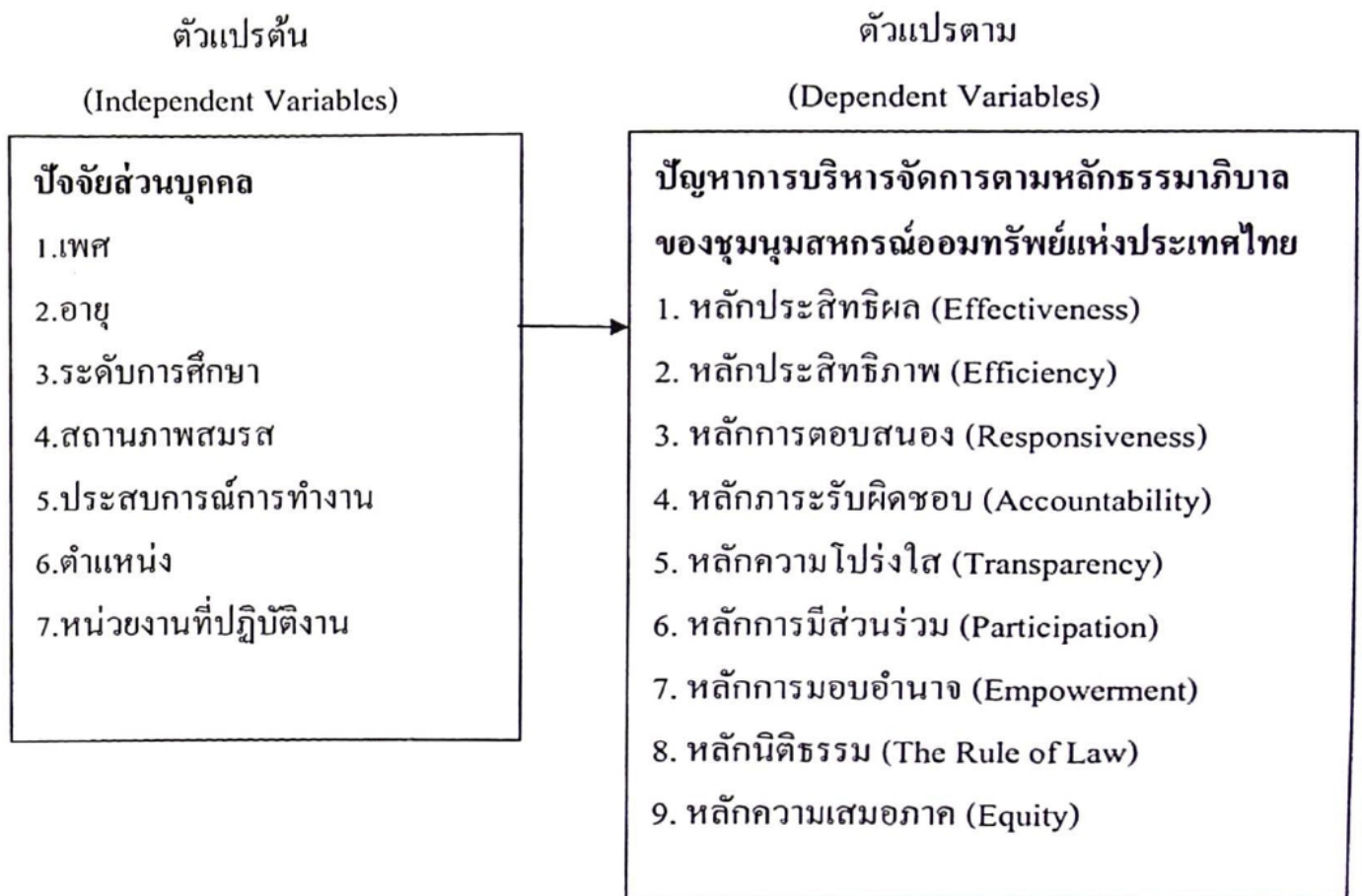
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยฉบับนี้ช่วยให้ทราบสภาพปัญหาของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อนำมาหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงการบริหารให้มีประสิทธิภาพ การบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ต่อไป

1.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ภายใต้กรอบแนวคิดดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลกระทบต่อระดับความคิดเห็นในเรื่องปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่องปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้ข้อมูลความรู้จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดของหลักธรรมาภิบาล

2.2 ความเป็นมาและการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

2.1 แนวคิดของหลักธรรมาภิบาล

2.1.1 แนวคิดและความเป็นมาของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล แปลมาจากคำว่า “good governance” ซึ่งมีการให้ความหมายที่หลากหลาย และมีการแปลเป็นภาษาไทยโดยใช้คำอื่นๆ เช่น การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ธรรมรัฐ เป็นต้น หากพิจารณาความหมายตรงคำว่า “ธรรมาภิบาล” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายมาจากคำว่า “ธรรม” หมายความว่า “คุณความดี ความยุติธรรม ความถูกต้อง” และคำว่า “อภิบาล” หมายความว่า “บำรุงรักษา, ปกครอง” ดังนั้น “ธรรมาภิบาล” ตามศัพท์บัญญัติ ราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง วิธีการปกครองที่ดี (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2556)

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2557) ได้ให้คำจำกัดความว่าหมายถึงการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม

UNESCAP ให้นิยามว่า ธรรมาภิบาลเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการ โครงสร้าง และความสัมพันธ์ของสถาบันทางการเมือง ซึ่งครอบคลุมทั้งในส่วนของสถาบันทางการเมืองที่ดี ลักษณะอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การตัดสินใจจัดสรรทรัพยากร เพื่อบริหารกิจการของ บ้านเมืองและแก้ไขปัญหาของสังคม ตลอดจนกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนหรือฝ่ายต่างๆ ในการกำหนดนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติ ภายใต้กรอบ และกระบวนการทางกฎหมายอันชอบธรรม

ที่มาของธรรมาภิบาล หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองสิ้นสุดลง ประเทศที่ได้ผลกระทบจากภัยสงครามบางประเทศสามารถฟื้นฟูประเทศให้กลับคืนมาดังเดิมได้ แต่อีกหลายประเทศไม่

สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นประเทศที่ยากจนขาดแคลนทรัพยากรที่จะนำไปใช้ในการฟื้นฟูประเทศตน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศในทวีปแอฟริกา ทำให้ประเทศที่พัฒนาแล้วและองค์กรการเงินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะธนาคารโลกได้ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจำนวนมหาศาลแก่ประเทศต่างๆ ในทวีปแอฟริกา โดยเฉพาะภูมิภาคของทวีปที่เรียกว่า Sub-Saha-ra region (Sub-saharan region เป็นภูมิภาคที่อยู่ทางตอนใต้ของทะเลทรายซาฮารา ซึ่งประกอบด้วยประเทศแอฟริกาเหนือ มีประชากรรวมกันมากกว่า 800 ล้านคน ประเทศในภูมิภาคนี้ได้แก่ แองโกล่า แคมารูน ชาด กาบอง เคนย่า แทนซาเนีย เอธิโอเปีย เป็นต้น) เมื่อระยะเวลาผ่านไปหลายสิบปี สภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศในทวีปแอฟริกากลับไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร ยังปรากฏข่าวว่ามีประชาชนจำนวนมากต้องอดอยากล้มตายเป็นจำนวนมากทุกปี จำนวนคนยากจนยังมีเป็นจำนวนมากใน ขณะที่สงครามกลางเมืองก็ยังคงดำเนินอยู่ในหลายประเทศ จนทำให้ธนาคารโลกส่งคณะทำงานเข้าไปศึกษาผลของการให้ความช่วยเหลือของธนาคารโลก

หลังจากนั้น แนวคิดธรรมาภิบาล หรือ good governance ถูกนำไปเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ประเทศทั้งหลาย และแพร่หลายเข้าไปในการบริหารงานภาคธุรกิจเอกชนที่เรียกว่า บรรษัทภิบาล หรือ cooperate governance รวมถึงการบริหารงานภาครัฐที่เรียกว่าธรรมาภิบาลหรือ good governance ในเวลาต่อมา

ปัจจุบันทั้งด้านการศึกษาและการวิชาชีพทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ถือได้ว่า Governance หรือการจัดการปกครองเป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญของการบริหารภาครัฐ ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญของการบริหารภาครัฐ กรอบแนวคิด Governance เป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาความสัมพันธ์และความรับผิดชอบระหว่างรัฐกับประชาชนความสัมพันธ์ และความรับผิดชอบระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน หรือกลุ่มทางสังคมที่เกิดจากการรวมตัวกัน โดยสมัครใจ และความสัมพันธ์และความรับผิดชอบระหว่างรัฐกับประชาสังคม (Kooiman.2005 : 5)

ในปี ค.ศ. 1997 กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ได้มีมติเผยแพร่หลักธรรมาภิบาล โดยใช้หลักการเงื่อนไขในการให้ความช่วยเหลือ ต่อประเทศที่ต้องการกู้เงินผ่านการแสดงเจตจำนง (Letter of intent) ประเทศไทยเป็นประเทศ หนึ่งในที่ประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องยอมรับเพื่อกู้ยืมเงินมาบรรเทาภาวะปัญหา ในปี ค.ศ. 1997 ดังนั้นแนวคิดธรรมาภิบาลได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทการเมือง และการบริหารอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมตามความหมายสากลในประเทศไทยนับจากปี 2540 เป็นต้นมา ซึ่งมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาธิปไตย เป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ให้รัฐและประชาชนมีความเข้าใจที่ดีมีความรับผิดชอบและความเอื้ออาทรต่อกัน (พิเชษ คุรงค์เวโรจน์. 2552 : 21)

ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในช่วงศตวรรษที่ 21 อันเป็นผลมาจากอิทธิพล ของโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมถึงกระแสความเป็นประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบกับปัญหาความล้มเหลวของภาครัฐและความไม่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของระบบราชการในการดำเนินงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ทำให้เกิดกระแสแนวความคิดใหม่ในการบริหารกิจการบ้านเมือง (Governance) ที่มุ่งเน้น ในการปรับลดบทบาทและขนาดของภาครัฐลงและหรือการปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการทำงานใหม่ โดยเฉพาะการใช้กลไกตลาดและกลไกที่ไม่ใช่ภาครัฐเข้ามาเป็นทางเลือกในการทำหนด นโยบายสาธารณะ และนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หรือเปิดโอกาสให้ภาคส่วน หรือฝ่ายต่าง ๆ ในสังคม เช่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร กิจการบ้านเมืองมากขึ้น

รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เป็นนโยบาย การปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองของตนในช่วงประมาณ 20-30 ปีที่ผ่านมา โดยเริ่มต้นในประเทศอังกฤษ เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1979 ซึ่งพรรคอนุรักษนิยมชนะการเลือกตั้ง ได้เข้ามาเป็นรัฐบาลเสียงข้างมากและดำเนินนโยบายของตนอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่นางมากาเร็ต แทตเชอร์จนถึงนายจอห์น เมเจอร์ รวมระยะเวลา ประมาณ 16 ปี และได้ขยายต่อไปยังบรรดากลุ่ม ประเทศเวสมินสเตอร์ เช่น แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ รวมจนถึงประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

กระแสแนวความคิดใหม่ในการบริหารกิจการบ้านเมืองดังกล่าว เป็นผลมาจาก อิทธิพลของสองข้อโรงเรียนความคิดร่วมสมัย ได้แก่

1.1 การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New public management) ซึ่งได้รับอิทธิพล มาจากเศรษฐศาสตร์ นิโคลาสติก และเทคนิควิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นให้ ความสำคัญในเรื่องของประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ คุณภาพ ภาระรับผิดชอบ ต่อผลงาน และยังได้นำเสนอเครื่องมือหรือวิธีการสำหรับใช้ในการปฏิรูปประเภทต่าง ๆ เช่น การตัดทอนงบประมาณ การลดขนาดกำลังคนภาครัฐ การแปรรูปกิจการของรัฐให้เป็น เอกชน การเปิดให้มีการแข่งขันหรือการทดสอบตลาด การลดกฎระเบียบและการควบคุม การทำให้มีความถูกต้องตาม กฎหมายและการเปิดเสรีกลไกตลาด การบริหารเชิงกลยุทธ์ การบริหารคุณภาพโดยรวม การจัดทำ ข้อตกลงและวัดผลการดำเนินงาน เป็นต้น

1.2 ประชาธิปไตยสมัยใหม่ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดเกี่ยวกับ ประชาธิปไตยทางตรง ประชาธิปไตยแบบปรึกษาหารือ และชุมชนนิยมโดยมุ่งเน้น ให้ความสำคัญ ในเรื่องของสิทธิ เสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและการ เพิ่มอำนาจ (Empowerment) ให้แก่ประชาชน ความเปิดเผยโปร่งใส ความเสมอภาคและความเป็น

ธรรม และยังสามารถนำเสนอเครื่องมือหรือวิธีการสำหรับใช้ในการปฏิรูปประเภทต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน (ประชาหารือ ประชาพิจารณา ประชามติ) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ งบประมาณแบบมีส่วนร่วม การตรวจสอบ โดยภาคประชาชน เป็นต้น (สำนัก ก.พ.ร. 2555 : 1-6)

2.1.2 องค์ประกอบของธรรมาภิบาล

สถาบันพระปกเกล้า ได้กำหนดองค์ประกอบธรรมาภิบาลหลักๆ ไว้ 10 ประการ ที่เรียกว่า ทศธรรม (ถวิลวดีและคณะ, 2552) 1. หลักนิติธรรม 2. การมีส่วนร่วม 3. หลักคุณธรรม 4. สานักรับผิดชอบ 5. ความคุ้มค่า 6. ความโปร่งใส 7. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ 8. องค์การแห่งการเรียนรู้ 9. การบริหารจัดการ 10. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเห็นได้ว่า องค์ประกอบที่นำเสนอในที่นี้ขององค์การและบุคคลต่างๆ ก็มีความเหมือนและความต่างกันแต่ก็มีองค์ประกอบร่วมที่สำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วม หลักนิติธรรม ความโปร่งใส ประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลภาระความรับผิดชอบต่อสังคมและความเสมอภาค/เที่ยงธรรม

สำนักงาน ก.พ.ร. (2552 : 8-9) ได้วางองค์ประกอบของธรรมาภิบาล 10 ประการดังนี้

1. ประสิทธิภาพ (Effectiveness)
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
3. การตอบสนอง (Responsiveness)
4. ภาระรับผิดชอบ (Accountability)
5. ความโปร่งใส (Transparency)
6. การมีส่วนร่วม (Participation)
7. การกระจายอำนาจ (Decentralization)
8. นิติธรรม (Rule of law)
9. ความเสมอภาค (Equity)
10. มุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus oriented)

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของธรรมาภิบาลเป็นแนวทาง กระบวนการ หรือวิธีการวางแผนงานการบริหารจัดการองค์กร เพื่อพัฒนาและปรับปรุงวิธีการให้เข้ากับระบบ การทำงานทำให้เกิดความสมดุลขององค์กรนั้น ๆ องค์ประกอบหลัก ตามหลักในการบริหารบ้านเมืองที่ดีของ (สำนักงาน ก.พ.ร, 2555) มีดังนี้ หลักการ ตอบสนอง (Responsiveness) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/ Value for money) หลักความเสมอภาค (Equity) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) หลักการ ตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ

(Accountability) หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หลักการกระจาย อำนาจ (Decentralization) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) และ หลักนิติธรรม (Rule of Law)

2.1.3 คุณลักษณะของหลักธรรมาภิบาล 10 หลักการ

2.1.3.1 หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ความหมายของหลักประสิทธิภาพมีดังนี้

Robbins และ Coulter (1996 : 7-8) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง การได้รับผลลัพธ์ หรือผลผลิตมากจากการใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตน้อย ซึ่งหมายถึงการทำสิ่งที่ถูกต้อง

Robbins (2001 : 27) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง อัตราส่วนของผลลัพธ์ที่ได้กับ สิ่งที่เขาไปให้ประสบความสำเร็จ

วิภาดา คุปตานนท์ (2551 : 12) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง การใช้ทรัพยากรเพื่อ การผลิตอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดการประหยัดและผลผลิตที่มีคุณภาพ

พัชสิริ ชมพูคำ (2552 : 8) ให้ความหมายประสิทธิภาพหมายถึง การสามารถใช้ทรัพยากรได้ อย่างคุ้มค่า

พัฒนา คดีพิศาล (2553 : 15) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานเพื่อ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยให้ผลผลิตออกมาดี และมากที่สุด ในขณะที่ ใช้ ทรัพยากรในการดำเนินกิจกรรมน้อยที่สุดโดยการทำงานนั้น ต้องมีกลยุทธ์ระบบการทำงานใน รูปแบบต่าง ๆ ที่สมาชิกในทีมมีความเห็นร่วมกันและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

ปิยะชัย รันทรวงส์ไพศาล (2554 : 23) ให้ความหมายประสิทธิภาพ หมายถึง สัดส่วน เปรียบเทียบระหว่างผลผลิต (Outputs) กับปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถใน การสร้างผลผลิตให้ได้มาก ด้วยการควบคุมปัจจัยนำเข้าให้เกิด ความประหยัด ถ้าองค์กรใดสามารถ บริหารงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้ค่าประสิทธิภาพ เป็นบวกมากขึ้น แต่ถ้าค้อย ประสิทธิภาพจะทำให้ค่าประสิทธิภาพเป็นลบ

สำนัก ก.พ.ร. (2555 : 21) ให้ความหมายประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง ในการปฏิบัติ ราชการต้องใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เกิดผลิตภาพที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประ โยชน์ สูงสุดต่อส่วนรวมทั้งนี้ ต้องมีการลดขั้นตอนและระยะเวลา ในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวก และลดภาระค่าใช้จ่ายตลอดจนยกเลิกภารกิจ ที่ซ้ำซ้อนและไม่มีความจำเป็น

ไพโรจน์ ภัทรนรากุล (2557 : 17) ให้ความหมายประสิทธิภาพ ของธรรมาภิบาล หมายถึง กระบวนการที่หน่วยงานใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่า ซึ่งหมาย รวมถึงการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานด้านการบริหาร จัดการ โดยมีวิธีการ กระบวนการ การใช้เทคนิคและเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากร ได้อย่างประหยัด ต้นทุน

งบประมาณแรงงานที่คุ้มค่า บังเกิดประโยชน์สูงสุดแบบยั่งยืน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนสามารถลดขั้นตอน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวก และลดภาระค่าใช้จ่าย ตลอดจน ยกเลิกภารกิจที่ซ้ำซ้อนไม่มีความจำเป็น

2.1.3.2 หลักประสิทธิผล (Effectiveness) ความหมายของหลักประสิทธิผล มีดังนี้

Robin และ Coulter (อ้างถึงใน พิเศษฐ์ วงศ์เกียรติขจร. 2552 : 91) ให้ความหมายประสิทธิผล หมายถึง ความสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

UNDP (2004) ให้ความหมายหลักประสิทธิผลและประสิทธิภาพ (Effectiveness and efficiency) หมายถึง องค์การและกระบวนการต้องสร้างผลสัมฤทธิ์ที่ตรงต่อความต้องการ และขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สุเมธ แสงนิมนวล (2552 : 26) ให้ความหมายประสิทธิผลและประสิทธิภาพ (Effectiveness and efficiency) หมายถึง องค์การและกระบวนการต้องสร้าง ผลสัมฤทธิ์ที่ตรงต่อความต้องการ และขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปิยะชัย กันทรวงษ์ไพศาล (2554 : 23) ให้ความหมายประสิทธิผล หมายถึง การเปรียบเทียบระหว่างวัตถุประสงค์ของกระบวนการกับผลลัพธ์ของกระบวนการนั้น กล่าวคือ เป็นการแสดงให้เห็นว่าระดับผลลัพธ์จากกิจกรรม หรือ โครงการหรือกระบวนการ ตามการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลผลิต และผลลัพธ์จากกิจกรรมจึงเกี่ยวข้องกับควมมีประสิทธิภาพ

สำนัก ก.พ.ร. (2555 : 21) ให้ความหมายประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึงในการปฏิบัติราชการต้องมีวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์การ มีการวางเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและอยู่ในระดับที่ตอบสนอง ต่อความคาดหวังของประชาชน สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน มีการจัดการความเสี่ยงและมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานเป็นเลิศ รวมถึงมีการติดตามประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ไพโรจน์ ภัทรนรากุล (2557 : 17) ให้ความหมายประสิทธิผล ของธรรมาภิบาล หมายถึงกระบวนการที่หน่วยงานใช้ประโยชน์ของทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่า ซึ่งหมายรวมถึงการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน มีการป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงการปฏิบัติงานด้านวางแผนกำหนด นโยบาย เป้าหมาย วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การทำงานให้สอดคล้องต่อความต้องการ ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การบริหารมุ่ง ผลสัมฤทธิ์จากโครงการ/กิจกรรม กระบวนการ

ทำงานที่ได้มาตรฐาน มีการจัดการความเสี่ยง เป็นเลิศ ติดตาม ประเมินผล พัฒนาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.3.3 หลักการตอบสนอง (Responsiveness) ความหมายของหลักการตอบสนอง มีดังนี้

สำนักงาน ก.พ.ร. (2555: 21) ให้ความหมาย การตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง “ในการปฏิบัติราชการต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างได้อย่างเหมาะสม”

ไพโรจน์ ภัทรนรากุล (2557 : 17) ให้ความหมายการตอบสนอง หมายถึง “การสนองตอบความต้องการ ชรรมาภิบาลจำเป็นต้องมีสถาบันและกระบวนการที่สนองตอบความต้องการของประชาชน มีกลไกที่กำหนดกรอบด้านการปฏิบัติและกรอบด้านเวลาที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม”

สรุปได้ว่าได้การตอบสนอง หมายถึง การปฏิบัติงานต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ รับรู้ รับทราบ สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล และเป็นไปตามแนวทางที่ตกลงกันไว้ รวมถึงการตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของผู้มารับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่างได้อย่างเหมาะสม

2.1.3.4 หลักการรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) ความหมายของหลักการรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ มีดังนี้

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ UNDP ให้ความหมายหลักการรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง “ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องมีภาระรับผิดชอบต่อสาธารณชนทั่วไป และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสถาบันของตน”

สถาบันพระปกเกล้า (2547 : 17) ให้ความหมายหลักความรับผิดชอบ หมายถึง “การตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหา สาธารณะ การกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลดีและเสียจากการกระทำของตนเอง”

โกวิทช์ พวงงาม (2550 : 419) ให้ความหมายหลักความรับผิดชอบ หมายถึง “ความตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การเอาใจใส่ ปัญหาของบ้านเมือง และมุ่งมั่นแก้ปัญหา รวมถึงการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง”

สุเมธ แสงนันท (2552 : 26) ให้ความหมายหลักภาวะรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง “ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องมีภาวะรับผิดชอบต่อสาธารณชนทั่วไป และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในสถาบันของตน”

สถาพร เรืองธรรม (2552 : 33) ให้ความหมายหลักความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง “ในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และต้องปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด และมีความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบต่อสังคมของกิจกรรมที่ได้กระทำลงไป”

นิยม รัฐอมฤตจา (2553 : 17) ให้ความหมายหลักสำนึกรับผิดชอบ หมายถึง “การตระหนัก ในสิทธิหน้าที่ สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจต่อปัญหา สาธารณะ การเคารพในความ คิดเห็น ที่แตกต่างและความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบต่อการกระทำของตน.

สำนักงาน ก.พ.ร. (2555 : 21) ให้ความหมายหลักภาวะรับผิดชอบ/ สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หมายถึง “ในการปฏิบัติราชการต้องสามารถตอบคำถาม และชี้แจงได้เมื่อมีข้อ สงสัย รวมทั้งต้องมีการจัดวางระบบการรายงานความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ต่อสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และการให้คุณให้โทษ ตลอดจนมีการ จัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหา และผลกระทบใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น”

สรุปได้ว่าหลักภาวะรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ (Accountability) หมายถึง การ ปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจและผู้รับมอบอำนาจได้ตระหนักในสิทธิ หน้าที่ ความ สำนึกในความรับผิดชอบ การเอาใจใส่กระตือรือร้นมุ่งมั่นปฏิบัติงานต่อสังคม เปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้แสดงความคิดเห็นในการบริหารงาน กล้ายอมรับผลดีและผลเสีย จากการกระทำของตน นำมา ปรับปรุงและดำเนินการแก้ไขปัญหา ตอบคำถาม และชี้แจงข้อสงสัย จัดระบบรายงานติดตามแก้ไข ปัญหาได้อย่างจริงจังและชัดเจน

2.1.3.5 หลักความเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) ความหมาย ของหลักความเปิดเผย/ โปร่งใส มีดังนี้

สำนักงาน โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ UNDP ให้ความหมายความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง “การบริหารและดำเนินงาน ต้องอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพด้านข้อมูล ข่าวสารบุคคลที่มีความสนใจหรือมีความเกี่ยวข้อง จะต้องสามารถเข้าถึงสถาบัน กระบวนการและ ข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง ทั้งนี้การได้รับข้อมูล ข่าวสารต้องเพียงพอคือการทำความเข้าใจและการ ติดตามประเมินสถานการณ์”

โกวิท พวงงาม (2550: 419) ให้ความหมายหลักความโปร่งใส หมายถึง “การปรับปรุง กลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส ประชาชน สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ สะดวกและเข้าใจง่าย”

สุเมธ แสงนิมนวล (2552 : 26) ให้ความหมายหลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง “การบริหารและดำเนินงานต้องอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพด้านข้อมูล ข่าวสารบุคคลที่มีความสนใจ หรือมีความเกี่ยวข้อง จะต้องสามารถเข้าถึงสถาบัน กระบวนการ และข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง ทั้งนี้การได้รับข้อมูลข่าวสารต้องเพียงพอต่อการทำความเข้าใจ และการติดตามประเมินสถานการณ์”

สถาพร เรืองธรรม (2552: 33) ให้ความหมายหลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง “การปฏิบัติงาน หรือการบริหารจัดการองค์กรผู้บริหารหรือคณะ ผู้บริหารจะต้องเปิดโอกาสให้สาธารณชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวก และรับรู้ข้อมูล อย่างตรงไปตรงมา กับทั้งมีส่วนร่วมตรวจสอบความถูกต้องและติดตามผลการดำเนินงาน ได้ในทุกขั้นตอน”

นิยม รัฐอมฤตจา (2553 : 17) ให้ความหมายหลักความโปร่งใส หมายถึง “สุจริตไม่คดโกง หรือมีความหมายตรงกันข้ามกับการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นความหมายในเชิงบวก”

สุทธิชัย ปญญาโรจน์ (2553 : 15) ให้ความหมายหลักความโปร่งใส หมายถึง “มีความหมายไปในทางตรงข้ามกับคำว่าทุจริต คอร์รัปชัน โดยที่เรื่องทุจริต คอร์รัปชัน มีความหมายในเชิงลบ และมีความกลัวแฝงอยู่ ความ โปร่งใสกลับมีความหมาย ในเชิงบวก หากองค์กรใดไม่มีความโปร่งใส มีผลประโยชน์แอบแฝงอาจทำให้ภาพพจน์ หรือภาพลักษณ์ขององค์กรนั้นเสียหายได้ซึ่งเมืองไทยมีความน่าเป็นห่วงเนื่องจากมีหลายหน่วยงานที่ไม่มีความโปร่งใส เนื่องจากมีผู้มีอำนาจได้รับผลประโยชน์และรู้จักประสาน ประโยชน์ร่วมกันอีกทั้งผู้น้อยก็ไม่กล้าที่จะร้องเรียนหรือตรวจสอบเพราะกลัวอิทธิพล”

สรุปได้ว่าหลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) หมายถึง การปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตรงไปตรงมา และมีความโปร่งใสในการบริหารงาน ทุก ๆ ด้านในการประชาสัมพันธ์ สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าว แผนและผลการดำเนินงาน โครงการ ผ่านสื่อต่างๆหลายช่องทางเพื่อให้ประชาชนและบุคคลภายนอกได้ทราบได้อย่างสะดวก ชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสมตรวจสอบได้

2.1.3.6 หลักนิติธรรม (Rule of law) ความหมายของหลักนิติธรรม มีดังนี้ สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือ UNDP ให้ความหมายหลักนิติธรรม (Rule of law) หมายถึง “กรอบตัวบทกฎหมายต้องมีความเป็นธรรม และไม่มีการเลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิมนุษยชน”

สถาบันพระปกเกล้า (2547 :17) ให้ความหมายหลักนิติธรรม หมายถึง “การตรากฎหมาย กฎ กติกาที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้เป็นไปตาม กฎ กติกา ที่ตกลงกันไว้ค้ำนึ่งถึงสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก”

แสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงระหว่างกลุ่มมีส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หาแนวทางแก้ไขและยุติข้อคัดค้านร่วมกัน

2.1.3.9 หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ความหมาย ของหลักการกระจายอำนาจ มีดังนี้

Robertson Work (2002 : 5) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การเคลื่อนย้ายความรับผิดชอบ ในการวางแผน การจัดการ การจัดเก็บ และการจัดสรรทรัพยากรจากส่วนกลาง และหน่วยงานของรัฐไปสู่ระดับล่างของรัฐ

Yuliani (2004) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การโอนย้ายอำนาจจากรัฐบาลกลางลงสู่ระดับล่างในแง่ของการเมือง-การบริหาร และพื้นที่ และการกระจายอำนาจเป็นเครื่องมือในการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมและการปกครองท้องถิ่น กระจายอำนาจครอบคลุมการโอนย้ายอำนาจการตัดสินใจสำคัญจากรัฐบาลกลางไปยังภาคเทศบาล หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น

Brinkerhoff and Azfar (2006 : 2) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง เป็นการจัดสรร อำนาจ อำนาจหน้าที่ และภาระรับผิดชอบระหว่างส่วนกลาง และปริมณฑล

World Bank (2008) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง เป็นกระบวนการการถ่ายโอนความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่เพื่อการจัดการเป็นการเฉพาะ หรือทั่วไปลงสู่ระดับล่างภายในองค์การ ระบบ หรือแผนงาน

ดิน ปรัชญพฤษ' (อ้างใน โกวิทช์ พวงงาม. (2550 : 43) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การขยายและมอบหมายให้หน่วยที่เล็กลงไป เป็นผู้ดำเนินงานหรือตัดสินใจแทนสำนักงานใหญ่

โกวิทช์ พวงงาม (2550 : 44) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจ/หน้าที่จากรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้้องค์การดังกล่าวจัดทำบริการสาธารณะให้แก่คนในท้องถิ่น หรือให้มีอำนาจ ในการตัดสินใจบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รัฐบาลกลางมีบทบาทเป็นเพียงหน่วยในการควบคุมดูแล ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

พิมพ์งา เฟ็งนาเรนทร์ (2554 : 12) ให้ความหมาย การกระจาย อำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจเป็นการถ่ายโอนอำนาจและความรับผิดชอบให้้องค์การ บริหารส่วนท้องถิ่นอย่างเด็ดขาด

ชาญชัย แสวงศักดิ์(2555 : 122) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รับถ่ายโอนอำนาจปกครองบางส่วนให้นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนอื่น นอกจากรัฐเพื่อจัดทำบริการ

มนุษย์ควรจะได้รับการรับรองและคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเท่าเทียมกันในฐานะที่เป็นมนุษย์โดยไม่คำนึงถึงคุณลักษณะอื่น ๆ”

สรุปได้ว่าหลักความเสมอภาค (Equity) หมายถึง การปฏิบัติงาน ต้องให้บริการอย่างเท่าเทียม ไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหญิง ดั้งกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อ ทางศาสนา การศึกษาอบรม และอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของกลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมด้วย

2.1.3.8 หลักการมีส่วนร่วม/การมุ่งเน้นฉันทามติ (Participation/Consensus/ Oriented)

ความหมายของหลักการมีส่วนร่วม/การมุ่งเน้นฉันทามติ มีดังนี้

สถาพร เริงธรรม (2552 : 33) ให้ความหมายหลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง “การเปิดโอกาสให้สาธารณชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นกับทั้งร่วมการตัดสินใจขององค์กรอย่างเท่าเทียมกันในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานที่เล็งเห็น ได้ว่าจะเกิดผลกระทบและความเสียหายต่อประชาชน”

สุเมธ แสงนิมิต (2552 : 26) ให้ความหมายการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง “ทุกคนควรมีสสิทธิในการตัดสินใจทั้งทางตรง และทางอ้อม ในการมีส่วนร่วม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็น รวมถึงการสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีเหตุผลในเชิงสร้างสรรค์”

สุทธิชัย ปญญาโรจน์ ((2553 : 15) ให้ความหมายหลักการมีส่วนร่วม หมายถึง “การเปิดโอกาสให้คนในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการหรือร่วมตัดสินใจ ในเรื่องสำคัญต่างๆ ได้รวมทั้งมีส่วนวางแผน โยบาย สามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้โดยที่ผู้ใหญ่ในองค์กรยอมรับฟังบ้าง”

เฉลิมพงศ์ มีสมนัย (2554 : 4-11) ให้ความหมายหลักความมีส่วนร่วม หมายถึง “การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม รับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ”

สรุปได้ว่าหลักการมีส่วนร่วม/การพยายามแสวงหาฉันทามติ (Participation/Consensuses oriented) หมายถึง การปฏิบัติงานต้องรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนการให้โอกาสให้ประชาชนในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และดำเนินงาน ร่วมตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน ต้อง

แสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงระหว่างกลุ่มมีส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง หาแนวทางแก้ไขและยุติข้อกีดกันร่วมกัน

2.1.3.9 หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ความหมาย ของหลักการกระจายอำนาจ มีดังนี้

Robertson Work (2002 : 5) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การเคลื่อนย้ายความรับผิดชอบ ในการวางแผน การจัดการ การจัดเก็บ และการจัดสรรทรัพยากรจากส่วนกลาง และหน่วยงานของรัฐ ไปสู่ระดับล่างของรัฐ

Yuliani (2004) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การ โอนย้ายอำนาจจากรัฐบาลกลางลง ไปสู่ระดับล่างในแง่ของการเมือง-การบริหาร และพื้นที่ และการกระจายอำนาจเป็นเครื่องมือในการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมและการปกครองท้องถิ่น กระจายอำนาจครอบคลุมการโอนย้ายอำนาจการตัดสินใจสำคัญจากรัฐบาลกลางไปยังภาคเทศบาล หรือการปกครองส่วนท้องถิ่น

Brinkerhoff and Azfar (2006 : 2) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง เป็นการ จัดสรร อำนาจ อำนาจหน้าที่ และภาระรับผิดชอบระหว่างส่วนกลาง และปริมณฑล

World Bank (2008) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง เป็นกระบวนการการถ่ายโอนความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่เพื่อการจัดการเป็นการเฉพาะ หรือทั่วไปลง ไปสู่ระดับล่าง ภายในองค์การ ระบบ หรือแผนงาน

ดิน ปรัชญพฤษ'(อ้างใน โกวิทช์ พวงงาม. (2550 : 43) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การขยายและมอบหมายให้หน่วยที่เล็กลงไป เป็นผู้ดำเนินงานหรือตัดสินใจแทนสำนักงานใหญ่

โกวิทช์ พวงงาม (2550 : 44) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจ/หน้าที่จากรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้้องค์การดังกล่าวจัดทำบริการสาธารณะให้แก่คนในท้องถิ่น หรือให้มีอำนาจ ในการตัดสินใจบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง รัฐบาลกลางมีบทบาท เป็นเพียงหน่วยในการควบคุมดูแล ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการตามมาตรฐานที่ตั้งไว้

พิมพ์งา เห่งนาเรนทร์ (2554 : 12) ให้ความหมาย การกระจาย อำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจเป็นการถ่ายโอนอำนาจและความรับผิดชอบให้้องค์การ บริหารส่วนท้องถิ่นอย่างเด็ดขาด

ชาญชัย แสวงศักดิ์(2555 : 122) ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รับถ่ายโอนอำนาจปกครองบางส่วนให้นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนอื่น นอกจากรัฐเพื่อจัดทำบริการ

สาธารณะบางอย่างได้เองโดยมีความอิสระทางการปกครอง และทางการคลังไม่ต้องอยู่ใต้บังคับบัญชาของรัฐบาลส่วนกลาง เพียงแต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลเท่านั้น

นิพนธ์ บรมานันท์(2555 : 63)ให้ความหมาย การกระจายอำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจปกครองเป็นอีกวิธีการหนึ่งในการจัดการปกครองประเทศที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้กับองค์กรอื่นนอกจากองค์กรของส่วนกลางเพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยให้มีความเป็นอิสระ(autosome) ในการดำเนินการและไม่อยู่ ในการบังคับบัญชาของส่วนกลางแต่จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของส่วนกลาง

สำนัก ก.พ.ร. (2555 : 21) ให้ความหมายการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง ในการปฏิบัติราชการควรมีการมอบอำนาจและกระจาย ความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการโอนถ่ายบทบาทและภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม

สรุปได้ว่าหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การปฏิบัติงานโดยวางแผนการจัดสรร อำนาจหน้าที่ การมอบอำนาจและกระจาย ความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการโอนถ่ายบทบาทและภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม ให้บริหารงานอย่างอิสระสามารถสร้างความพึงพอใจ แก่ผู้รับบริการ

2.1.3.10 หลักคุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethics) ความหมายของหลัก คุณธรรม/จริยธรรม มีดังนี้

สถาบันพระปกเกล้า (2547 : 17) ให้ความหมายหลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นความถูกต้องดีงาม ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเอง เพื่อให้ มีความซื่อสัตย์จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต

โกวิท พวงงาม (2550ค ะ419)ให้ความหมายหลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงามปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างแก่สังคม และสนับสนุน ให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อสร้างความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2551 :3) ให้ความหมายคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่เป็นความดีงามและถูกต้อง ตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับของสังคม

สถาพร เริงธรรม (2552 : 33) ให้ความหมายหลักคุณธรรม (Virtues) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดีสำนึกในความดีงาม ที่จะปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องซื่อสัตย์สุจริต และมีระเบียบวินัย

สุทธิชัย ปญญาโรจน์ ((2553 : 15) ให้ความหมายหลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาตนเอง ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้บุคคลากรมีความซื่อสัตย์ สุจริตในหน้าที่การทำงาน มีความจริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัยเป็นนิสัยประจำองค์กร ประจำหน่วยงาน และประจำชาติ

สรุปได้ว่าหลักคุณธรรม/จริยธรรม (Morality/Ethic) หมายถึง การปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ความซื่อสัตย์จริงใจ ขยัน อดทน เอาใจใส่ต่อการทำงาน มีระเบียบวินัย ยึดมั่นความถูกต้องดีงามส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในปฏิบัติงาน โดยยึดความคิดเห็น และความต้องการของประชาชน เป็นหลัก และส่งเสริมให้ยึดมั่นในค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม คุณธรรมสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2.2. ชุมชนุสภกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.2.1 ความหมายของสหกรณ์

ความหมายและประเภทของสหกรณ์ สหกรณ์คือ “สหกรณ์เป็นองค์กรอิสระของบุคคล ซึ่งร่วมกันด้วยความสมัครใจ เพื่อสนองความต้องการ และมีจุดหมายร่วมกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยการดำเนินวิสาหกิจที่เป็นเจ้าของร่วมกันและควบคุมตามแนวทางประชาธิปไตย” (ที่มา:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์มกราคม 2561:1)

สหกรณ์ออมทรัพย์คือ สถาบันการเงินแบบหนึ่งเป็นการรวมตัวกันของสมาชิกอาชีพอย่างเดียวกันหรืออาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกรู้จักการออมทรัพย์ และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์นอกวงและได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ สมาชิกสามารถกู้ยืมเงินได้เมื่อเกิดความจำเป็นตามหลักการช่วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2.2.2 ความเป็นมาของชุมชนุสภกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

สหกรณ์ออมทรัพย์แห่งแรกในประเทศไทยจัดตั้งขึ้นในหมู่ข้าราชการสหกรณ์และพนักงานธนาคารเพื่อการสหกรณ์จดทะเบียนเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2492 คือ สหกรณ์ข้าราชการสหกรณ์จำกัดสินใช้และได้แพร่ หลายไปใน หน่วยงานของรัฐและเอกชนทั่วประเทศ ส่วนสหกรณ์ออมทรัพย์ในชุมชนแห่งแรก คือ สหกรณ์เครดิตยูเนียนแม่มูล จำกัด จดทะเบียนเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2522

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์โดยการรับฝากเงินและให้ผลตอบแทน ในรูปของดอกเบี้ยอัตราเดียวกับธนาคารพาณิชย์และ โดยการถือหุ้นหัก ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือนแต่ไม่เกิน 1 ใน 5

ของหุ้นทั้งหมดเมื่อสิ้นปีทางบัญชีต้องจ่ายเงินปันผลค่าหุ้นให้แก่สมาชิกในอัตราที่กฎหมายกำหนด รวมทั้ง ให้บริการด้านเงินกู้แก่สมาชิกตามความจำเป็น

ประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับ เป็นแหล่งเงินฝากและเงินกู้ของสมาชิก ทำให้สมาชิกรู้จักเก็บออมเงิน และไม่ต้องไปกู้เงินนอกระบบ ทำให้ สถาบันครอบครัวมีความมั่นคงขึ้น

ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2515 เมื่อสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย โดยความร่วมมือสนับสนุนจากกรมสหกรณ์พาณิชย์และชนกิจ ได้จัดการประชุมสัมมนาสหกรณ์ออมทรัพย์ทั่วราชอาณาจักร ระหว่างวันที่ 8-12 พฤษภาคม พ.ศ. 2515 ณ หอประชุมคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการจัดตั้งชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ระดับชาติโดยเฉพาะ ผู้แทนสหกรณ์ออมทรัพย์จำนวน 81 สหกรณ์ ได้มีมติในวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2515 ให้ดำเนินการจัดตั้งชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางการเงินของบรรดาสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยมีศาสตราจารย์ ดร.สุขุม ศรีธีชัยรัตน์ ผู้แทนสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำกัด เป็นประธานคณะผู้ก่อตั้ง

ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด (ชสอ.) ได้รับการจดทะเบียนเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2515 และเริ่มประกอบธุรกิจตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2516

สำนักงานแห่งแรกตั้งอยู่ที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ เทเวศร์ (เป็นสำนักงานชั่วคราว) อาศัยพื้นที่ส่วนหนึ่ง พร้อมทั้งบุคลากรของงานสหกรณ์ออมทรัพย์ กรมส่งเสริมสหกรณ์ มีนายทะเบียนบริสุทธิ์ พนักงานสหกรณ์โท ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ นายนภดล สุจริตจันทร์ พนักงานสหกรณ์โท ทำหน้าที่รองผู้จัดการ และนางสาวลัดดา อยู่สถาพร พนักงานสหกรณ์จัดวา ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่

วันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2530 ชสอ. ได้ย้ายสำนักงานแห่งที่สอง ซึ่งตั้งอยู่ที่อาคารชุดของสหกรณ์เทศบาลนครกรุงเทพฯ จำกัด หลังสถานีรถไฟสามเสน ถนนเทอดดำริ กรุงเทพมหานคร ชั้น 6

วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2535 ชสอ. ได้ย้ายสำนักงานแห่งที่สาม ซึ่งตั้งอยู่ที่ เลขที่ 701/29-31 ถนนวงศ์สว่าง แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800

และในวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเปิดอาคารสำนักงาน ชสอ. แห่งใหม่ ซึ่งตั้งอยู่ที่ เลขที่ 199 หมู่ 2 ถนนนครอินทร์ ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยได้เริ่มย้ายมาทำการ ณ สำนักงานแห่งใหม่นี้จนถึงปัจจุบัน

2.2.3 ธรรมเนียมบาลในสหกรณ์

ธรรมเนียมบาลในสหกรณ์ หมายถึง “การบริหารกิจการของสหกรณ์ให้เป็นอย่างซื่อสัตย์ โปร่งใส มีความรับผิดชอบ สร้างการมีส่วนร่วม และมีการใช้กระบวนการบริหารจัดการ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล คุ่มค่า และโดยประหยัด เป็นผลให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม เพื่อให้สหกรณ์สามารถดำเนินงานประสบความสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมั่นคง ส่งผลให้สหกรณ์เป็นที่เชื่อถือและยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะศรัทธาจากสมาชิกของสหกรณ์ หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดีในสหกรณ์ หรือ ธรรมเนียมบาลในสหกรณ์ คือ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสหกรณ์ ความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ กรมส่งเสริมสหกรณ์จึงกำหนด “หลักธรรมเนียมบาลในสหกรณ์” จำนวน 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า และแนะนำส่งเสริมให้สหกรณ์ทุกประเภทสร้างธรรมเนียมบาลในสหกรณ์” (ที่มา:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้ากรมส่งเสริมสหกรณ์มกราคม 2561:5)

2.2.4 หลักธรรมเนียมบาลที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยตามโครงการสหกรณ์สีขาวด้วยธรรมเนียมบาล

ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดำเนินการบริหารงานภายใต้โครงการสหกรณ์สีขาวด้วยธรรมเนียมบาลของกรมส่งเสริมสหกรณ์ โดยได้เห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมสหกรณ์ให้มีการปฏิบัติตามหลักธรรมเนียมบาล จึงได้มีการศึกษาและปรับปรุงหลักเกณฑ์การส่งเสริมธรรมเนียมบาลในสหกรณ์ให้มีความเข้มข้นขึ้น โดยนำเกณฑ์สำหรับใช้ประเมินเพื่อจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมเนียมบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้เป็นแนวทาง และปรับความเป็นสหกรณ์เข้าไปในแต่ละหลักเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสหกรณ์ กรมจึงได้กำหนดเป็น “หลักเกณฑ์การประเมินสหกรณ์สีขาวด้วยธรรมเนียมบาล จำนวน 9 หลัก” (ที่มา:กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า กรมส่งเสริมสหกรณ์.2561:21) ดังต่อไปนี้

1. **หลักประสิทธิผล (Effectiveness)** หมายถึง การที่สหกรณ์ได้ดำเนินการต่าง ๆ ตามอุดมการณ์สหกรณ์ หลักการสหกรณ์ และวิธีการสหกรณ์ โดยการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่สหกรณ์ตั้งไว้ โดยการปฏิบัติสหกรณ์จะต้องมีทิศทาง ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ที่ชัดเจน

2. **หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)** หมายถึง การที่สหกรณ์สามารถดำเนินการต่าง ๆ ตามหลักการสหกรณ์ อุดมการณ์สหกรณ์ วิธีการสหกรณ์ และมีเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม

โดยใช้ทรัพยากรปัจจัยต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า ดำเนินงานไปสู่ผลตามวัตถุประสงค์ได้อย่างดี โดยประหยัดทั้งด้านเวลาทรัพยากร และกำลังคน

3. **หลักการตอบสนอง (Responsiveness)** หมายถึง การที่สหกรณ์มีการบริหารจัดการและดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ สามารถตอบสนองต่อความขัดแย้งหรือความต้องการของความต้องการของสมาชิก และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและความแตกต่างกัน

4. **หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability)** หมายถึง การที่ทุกฝ่ายในสหกรณ์ตระหนักในสิทธิหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และผลจากการกระทำของตน ตลอดจนเคารพความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้มีส่วนร่วมในสหกรณ์ รวมถึงไม่เพิกเฉยต่อปัญหาสาธารณะ และการช่วยเหลือ เอื้ออาทรต่อสังคม

5. **หลักความโปร่งใส (Transparency)** หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยพัฒนาวิธีการดำเนินงานของสหกรณ์ที่โปร่งใส กำหนดขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตรวจสอบได้ ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ รวมถึงการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรทำให้เกิดความโปร่งใสกับสังคมภายนอก

6. **หลักการมีส่วนร่วม (Participation)** หมายถึง สหกรณ์เปิดโอกาสให้ทุกฝ่าย ได้แก่ สมาชิกกรรมการ และฝ่ายจัดการ มีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงความคิดเห็นการตัดสินใจทั้งในด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาสหกรณ์ เพื่อสร้างสรรค์และจรรโลงความผาสุกของส่วนรวม รวมถึงร่วมรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของสหกรณ์ด้วย

7. **หลักการมอบอำนาจ (Empowerment)** หมายถึง สหกรณ์มีการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่กรรมการ ผู้จัดการ หัวหน้าฝ่ายต่างๆ โดยมุ่งเน้นการสร้างพลังพื่อใจในการให้บริการแก่สมาชิก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการปรับปรุงกระบวนการ การดำเนินงานที่ดีของสหกรณ์

8. **หลักนิติธรรม (The Rule of Law)** หมายถึง สหกรณ์ได้กำหนด กฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับต่าง ๆ เป็นไปตามพระราชบัญญัติสหกรณ์โดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ และความยุติธรรมของทุกฝ่ายในสหกรณ์ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม

9. **หลักความเสมอภาค (Equity)** หมายถึง การที่สหกรณ์ดำเนินการ โดยการยึดมั่นความถูกต้อง ไม่มีการแบ่งแยก อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความเสมอภาค แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียม

กัน โดยบรรณรักษ์ให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ สมาชิก กรรมการ และเจ้าหน้าที่สหกรณ์ ยึดถือในการปฏิบัติงานในหน้าที่ และได้รับการปฏิบัติได้เท่าเทียมกัน

2.2.5 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับธรรมาภิบาล

1. ความโปร่งใสเป็นหลักที่ใช้ในการสร้างความไว้วางใจของคนในสหกรณ์ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของสหกรณ์ เนื่องจากเดิมนั้น สหกรณ์ดำเนินการโดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญที่ผลสัมฤทธิ์มากกว่ากระบวนการดำเนินการ ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถตรวจสอบ ติดตาม กระบวนการต่าง ๆ ได้ ทำให้ขาดความโปร่งใส ชัดเจน ในการดำเนินงานของสหกรณ์

2. การกำหนด ทบทวน ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของสหกรณ์ที่ถือใช้ปฏิบัติอาจไม่เป็นธรรมไม่ทันสมัย ไม่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการเลือกปฏิบัติ และอาจเปิดโอกาสให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งใช้อำนาจเพียงฝ่ายเดียว

3. การเข้าถึงองค์กร กระบวนการ และข้อมูลข่าวสารได้โดยตรงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือผู้มีความสนใจเกี่ยวข้องยังกระทำได้ยาก

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัชวาลย์ เชมะรังสี (2561) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารสหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล งานวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัย (methodology) โดยใช้วิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยการศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) กลุ่มสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ที่เป็นหน่วยงาน ภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สหกรณ์ ออมทรัพย์ภาคราชการ และสหกรณ์ออมทรัพย์รัฐวิสาหกิจ รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 19 ตัวอย่าง ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย พบว่าสหกรณ์มีกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารงานและการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบอย่างชัดเจน จัดสวัสดิการให้กับสมาชิกอย่างเหมาะสม มีระบบการควบคุมภายในและตรวจสอบ มีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่สมาชิก กรรมการ เจ้าหน้าที่สหกรณ์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างทั่วถึง รับฟังข้อคิดเห็นของสมาชิก พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารงานและติดตามตรวจสอบการ

ปฏิบัติงาน ของสหกรณ์ มีการพัฒนาคุณภาพกรรมการและเจ้าหน้าที่สหกรณ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ นอกจากนี้ยังมีเรื่องหลักความเสมอภาคในการให้บริการและการทำงาน รวมทั้งการจัดทำ ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศมีความมั่นคง ปลอดภัยและสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่สหกรณ์บางส่วนยังขาดการพัฒนาและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในสหกรณ์ ออมทรัพย์อย่างเป็นรูปธรรม

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารสหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล พบว่าควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการและเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม

2.2 กำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายหรือมาตรการที่ชัดเจนในการบริหารจัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ตามหลักธรรมาภิบาล

2.3 พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.4 พัฒนาระบบด้านการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงที่ดีและเหมาะสม

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลและนโยบายการกำกับ ดูแลกิจการของสหกรณ์ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย พบว่า สหกรณ์จะต้องเพิ่มบทบาทและขีดความสามารถ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสหกรณ์และเป็นที่ยอมรับแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการนำแนวทางการบริหารสหกรณ์ตามหลักธรรมาภิบาล หรือการกำกับ ดูแลกิจการของสหกรณ์ที่ดีมาปรับ ใช้ในการประกอบธุรกิจของสหกรณ์รวมทั้งพัฒนาและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการสหกรณ์ออมทรัพย์อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

วรชัย สิงห์ฤกษ์และดร.ประสพชัย พสุนนท์(2559) ได้วิจัยเพื่อศึกษา 1) ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด 3) แนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด จำนวน 122 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือ ที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของชุมนุมสหกรณ์ ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด อยู่ใน

ระดับร้อยละ 78.50 2) ปัจจัยค่านิยมและวัฒนธรรม ปัจจัยความชัดเจนของ ยุทธศาสตร์ ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน และปัจจัยการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด โดยสามารถอธิบายรวมกันได้ร้อยละ 81.90 และ 3) ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารจัดการของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ให้บรรลุความสำเร็จคือ ปัจจุบันสหกรณ์ได้ นำหลักธรรมาภิบาลตามแนวทางกรมส่งเสริมสหกรณ์มาใช้ พร้อมทั้งมีการตั้งคณะกรรมการในการตรวจประเมิน แต่ควรมี การกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดี ของผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ เช่น ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการใหญ่ เป็นต้น ควรจัดหาซีดีหลักธรรมาภิบาลมาเผยแพร่เพื่อเพิ่มการปลูกฝังหลักธรรมาภิบาลให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น และมีการสื่อสารให้ บุคลากรทุกคนเข้าใจตรงกันในหลักธรรมาภิบาลอย่างเท่าเทียมกันในทุกส่วนฝ่าย และปลูกจิตสำนึกให้รักองค์การร่วมกัน

วาสนา ธรรมจักร (2550) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา สภาพและ ปัญหาการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของพนักงานประจำองค์การบริหาร ส่วนตำบล จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่าสภาพการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลักความโปร่งใส เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ หลักความรับผิดชอบ หลักนิติธรรม หลักความมีคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่าตามลำดับปัญหาการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน พบว่า

1. ปัญหาหลักนิติธรรม คือ การประเมินผลไม่สะท้อนสภาพการปฏิบัติงานจริง ประชาชนแสดงความคิดเห็นโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบ ประชาชนยังให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามข้อบังคับน้อย ประชาชนต่อต้านระเบียบข้อบังคับ ผู้ประเมินการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้บริหาร และข้อบัญญัติต่าง ๆ มิได้บัญญัติจากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่

2. ปัญหาหลักคุณธรรม พบว่า กิจกรรมการพัฒนาเน้นแต่ในด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีแผนการพัฒนาบุคคลด้านคุณธรรม จริยธรรมชัดเจน และไม่มีกิจกรรมด้านพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่ประชาชน

3. ปัญหาหลักความโปร่งใส พบว่า ประชาชนไม่เข้าใจการใช้งบประมาณ ขององค์การบริหารส่วนตำบลประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงน้อย

4. ปัญหาหลักการมีส่วนร่วม คือ แผนพัฒนาตำบลยังไม่ได้ตอบสนอง และแก้ปัญหาที่แท้จริงของชุมชน ยังไม่มีการประเมินความพึงพอใจของประชาชน ที่เป็นรูปธรรม

5. ปัญหาหลักความรับผิดชอบ คือ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีได้ รักษา วินัยตามระเบียบของทางราชการอย่างเคร่งครัด

6. ปัญหาหลักความคุ้มค่า คือ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการประหยัด พลังงานและสาธารณูปโภคเช่น การใช้ไฟฟ้า การใช้เครื่องปรับอากาศ และแนวทางแก้ไข ปัญหา การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลมี 3 ด้าน คือ ด้านทรัพยากร ด้านกระบวนการ และด้านบริการ (วาสนา ธรรมจักร, 2550)

กุลวัชร หงส์ภู (2553) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ธรรมาภิบาลการบริหารจัดการ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลนครสมุทรสาคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสำคัญของ ธรรมาภิบาลในองค์การ ระดับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่เกี่ยวกับ ธรรมาภิบาลของบุคคลากร ภายในเทศบาลนครสมุทรสาครตลอดจนการนำหลักธรรมไปปฏิบัติ ในการทำงานรับใช้ชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่าหลักประสิทธิภาพควรให้ความสำคัญการขยายผลการลดขั้นตอน ใน การปฏิบัติงานให้ครอบคลุมกระบวนการ เพื่อความสะดวกรวดเร็วและประหยัดทรัพยากร การขุบ เลิกภารกิจที่ไม่จำเป็น เพื่อคุ้มค่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

หลักประสิทธิผลควรรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลภายนอก เปิดโอกาสให้ประชาชน มี ส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ การวางแผน และการติดตามผล หลักความ รับผิดชอบ ควรให้ความสำคัญและมุ่งมั่นในการพัฒนาและปฏิรูประบบงานองค์การ เพื่อประ โยชน์ของ สาธารณะโดยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการควรมีการกำหนด เป้าหมายตัวชี้วัดที่ชัดเจน และมีการประเมินคุณภาพของงาน ทั้งด้านปริมาณ ความถูกต้อง ครบถ้วน รวมทั้งจำนวน ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และจำนวนการร้องเรียน หรือการกล่าวหาที่ได้รับเพื่อ สามารถแก้ปัญหาได้ทันที รวมถึงแนวทางเชิงป้องกันปัญหา ที่อาจอาจเกิดขึ้นในอนาคตมีการ รายงานผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียน และผลการดำเนินงานผลดีและผลเสีย รวมถึง ปัญหาอุปสรรคให้ประชาชนรับทราบ และเรียกดูข้อมูลได้ตลอดเวลาและควรให้ความสำคัญกับ การประชาสัมพันธ์หรือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนว ทางแก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน และการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลที่สอดคล้องความต้องการของ ประชากร(กุลวัชร หงส์ภู , 2553)

หลักการตรวจสอบได้ ควรให้ความสำคัญการชี้แจงหรือแก้ไขปัญหาทันทีที่พบ หรือมี ข้อสังเกตเกี่ยวกับการทุจริต และการคอร์รัปชันในการปฏิบัติงาน มีการปรับปรุง และพัฒนาระบบ สารสนเทศให้ทันสมัยสะดวกต่อการใช้งานและสืบค้นตรวจสอบให้ความรู้ แก่ประชาชนให้ ครอบคลุมถึงบทบาทหน้าที่และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการบริหารจัดการ องค์การ โดยภาค ประชาชนและสังคมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดและเกณฑ์ ในการใช้ดุลยพินิจ

ของหน่วยงานที่ชัดเจนเป็นที่ยอมรับ ควรให้ความสำคัญในการจัดให้มีขั้นตอน และกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนหรือผู้มาติดต่อทราบ และควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้ประชาชนรับทราบ เป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยผ่านสื่อที่เข้าถึงประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีการปรับปรุง ข่าวสารในเอกสาร คู่มือที่เกี่ยวกับการให้บริการที่ทันสมัยเข้าใจง่ายและสะดวกต่อการติดต่องาน ของประชาชนตาม แนวที่กำหนดไว้ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 และ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. 2539 ควรเสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ตระหนักถึงความสำคัญ ของการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา โดยยึดผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นสำคัญควรให้ความสำคัญกับการกำหนด ขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนและตรวจสอบ ได้มีการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมโดยไม่แบ่งแยกระดับบริหาร พนักงาน หรือลูกจ้าง เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดีในการ ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ควรให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงสิทธิ และหน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการกระทำประชาพิจารณ์หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลบังคับใช้กับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับสิทธิและ เสรีภาพของประชาชน มากกว่าองค์กรควรให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่ บุคคลากร ตามหน้าที่ให้สามารถตัดสินใจในการบริหารงานได้ในกรอบที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ สามารถ ปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีส่วนร่วม เกิดความรวดเร็วในการทำงาน และเกิดความพึงพอใจ แก่ ประชาชนในการกำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ (กุลวัชร หงส์คู่ ,2553)

อีกทั้งควรเปิด โอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานและการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ โดยการให้ความรู้และความเข้าใจ และข้อมูลข่าวสาร ที่ เกี่ยวข้องเพียงพอแก่ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้การมีส่วนร่วมมีคุณภาพมากขึ้น สร้าง หลักประกันความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์ การ ดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะในโครงการที่มีงบประมาณจำนวนมากหรือกระทบ ต่อประโยชน์ ของคนบางกลุ่มควรให้ความรู้แก่ประชาชนในการผลต่อการละเลยสิทธิ์และการรับ เงินซื้อเสียง ตลอดจนพัฒนาระบบกลไกการตรวจสอบเป็นระบบ เพื่อให้ได้คนดีเข้ามาบริหาร กัดการทำงานอย่าง แท้จริงควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต บนพื้นฐานศีลธรรม และจริยธรรมอันดี ภายใต้การบริหารจัดการด้วยความเป็นธรรม โดยเฉพาะ การมี หลักเกณฑ์การ ประเมินผลการปฏิบัติงานหรือพิจารณาความดีความชอบจากผลงาน ที่ชัดเจนและเป็นระบบ โดยไม่ ใช้ระบบอาวุโสหรือตัวเฉลี่ยทั้งหน่วยงานและต่อด้านการมีระบบพรรคพวกและเส้นสายที่ ช่วยเหลือกันและกันเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย (กุลวัชร หงส์คู่ ,2553)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาถึงสภาพปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. จัดทำแบบสอบถาม
2. แจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรในหน่วยงานชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด
3. รวบรวมแบบสอบถามที่ตอบกลับและวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร (Population) ที่ใช้ศึกษาคือ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานในชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ทุกคน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 60 คน

3.3 เครื่องมือวิจัย

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์กำหนดความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 162)

5 หมายถึง มีปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

มีขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.บันทึกขออนุญาตในการเก็บข้อมูลจากประธานคณะกรรมการชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.นำแบบสอบถามให้เจ้าหน้าที่ทุกคนตอบคำถาม

3.เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จแล้วกลับคืน

4.นำข้อมูลมาลงรหัสและบันทึกในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้มีการใช้สถิติ 2 ประเภทคือ

1. สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) เป็นวิธีการทางสถิติที่มุ่งพรรณนาหรืออธิบายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากร หรือข้อมูลที่ศึกษาแบ่งเป็น

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์ในการตัดสินข้อมูล

จากการที่ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยพิจารณาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของความคิดเห็นนั้นใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด : 2553:103)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุด

2. ทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อระดับความคิดเห็นปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ที่แตกต่างกัน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และ ANOVA F-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 60 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	20	33.3
หญิง	40	66.7
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงจำนวน 40 คน ร้อยละ 66.7 และเป็นเพศชายจำนวน 20 คน ร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
30 – 35 ปี	3	5.0
36 – 40 ปี	11	18.3
มากกว่า 40 ปี	46	76.7
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 76.7 รองลงมาคืออายุ 36-40 ปี ร้อยละ 18.3 และมีอายุ 30-35 ปี ร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	23	38.3
สมรส/อยู่ร่วมกัน	32	53.4
หย่า/หม้าย	5	8.3
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ เป็นผู้ที่มีสมรสแล้วและอยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 53.4 รองลงมา คือ สถานภาพโสด ร้อยละ 38.3 และสถานภาพ หย่า/หม้าย ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	2	3.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3	5.0
ปริญญาตรี	25	41.7
สูงกว่าปริญญาตรี	30	50.0
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 41.70 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 5.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
5ปีหรือน้อยกว่า	2	3.3
6-10 ปี	6	10.0
11-15 ปี	9	15.0
16-20 ปี	8	13.3
มากกว่า 20 ปี	35	58.4
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 58.4 รองลงมา มีประสบการณ์ 11-15 ปี ร้อยละ 15.0 ประสบการณ์ 16-20 ปี ร้อยละ 13.3 ประสบการณ์ 6-10 ปี ร้อยละ 10.0 และประสบการณ์ 5ปีหรือน้อยกว่า ร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
รองผู้จัดการใหญ่/ผู้จัดการ	8	13.3
หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน	27	45.0
เจ้าหน้าที่อื่นๆ	25	41.7
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในตำแหน่ง หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน ร้อยละ 45.0 รองลงมา เจ้าหน้าที่อื่นๆ ร้อยละ 41.7 และรองผู้จัดการใหญ่/ผู้จัดการ ร้อยละ 13.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ฝ่ายจัดการ	4	6.7
ฝ่ายสินเชื่อ	5	8.3
ฝ่ายสำนักงาน	9	15.0
ฝ่ายส่งเสริมกิจการสหกรณ์	3	5.0
ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	4	6.7
สำนักผู้บริหาร	5	8.3
ฝ่ายบริหารการเงิน	3	5.0
ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ	2	3.3
ฝ่ายวางแผนและวิจัย	6	10.0
ฝ่ายโปรแกรมสหกรณ์ออมทรัพย์	2	3.3
ฝ่ายเงินทุน	5	8.3
ฝ่ายธุรกิจเสริม	3	5.0
ฝ่ายวิชาการ	2	3.3
ฝ่ายสื่อสารองค์กร	7	11.7
รวม	60	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานในฝ่ายสำนักงาน ร้อยละ 15.0 รองลงมา ฝ่ายสื่อสารองค์กร ร้อยละ 11.70 และ ฝ่ายวางแผนและการวิจัย ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)

หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1 การปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความคุ้มค่าของระหว่างงบประมาณที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	1.95	1.241	น้อย
2 ผู้บริหารขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้พนักงาน ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	1.83	1.076	น้อย
3 ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกใช้ทรัพยากรให้ประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด	1.90	1.020	น้อย
4 การปฏิบัติงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน	1.83	1.011	น้อย
5 เทคโนโลยีทันสมัยของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เพียงพอต่อการทำงาน เช่น ระบบคอมพิวเตอร์	1.82	1.049	น้อย
6 การปฏิบัติงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการให้ความสำคัญกับการยกเลิกภารกิจที่ล้าสมัยและไม่มีความจำเป็น	2.20	1.132	น้อย
รวม	1.92	1.09	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักประสิทธิภาพมาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.92$, S.D. = 1.09) โดยมี

ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการให้ความสำคัญกับการยกเลิกภารกิจที่ซ้ำซ้อนและไม่มีความจำเป็น มากที่สุด รองลงมาคือ ขาดความคุ้มค่าของระหว่างงบประมาณที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกใช้ทรัพยากรให้ประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน ผู้บริหารขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้พนักงาน ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด และ เทคโนโลยีทันสมัยของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เพียงพอต่อการทำงาน เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ตามลำดับตารางที่ 4.9 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักประสิทธิผล(Effectiveness)

หลักประสิทธิผล(Effectiveness)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 การกำหนดวางแผน วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การทำงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องต่อความต้องการสมาชิก	1.58	0.720	น้อย
2 การกำกับดูแลการปฏิบัติการกิจของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้	1.52	0.651	น้อย
3 การบริหารจัดการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สามารถทำผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ตามความคาดหวังของสมาชิก	1.38	0.613	น้อยที่สุด
4 การปฏิบัติงาน ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานตามพันธกิจไว้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน	1.35	0.547	น้อยที่สุด
5 การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่อง	1.27	0.516	น้อยที่สุด
6 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการพัฒนาปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานให้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง	1.63	0.758	น้อย
รวม	1.45	0.63	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักประสิทธิผลมาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.63) โดยมี

ความคิดเห็นว่า ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการพัฒนาปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานให้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง มากที่สุด รองลงมาคือ การกำหนดวางแผนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การทำงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องต่อความต้องการสมาชิก การกำกับดูแลการปฏิบัติภารกิจของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ การบริหารจัดการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สามารถทำผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ตามความคาดหวังของสมาชิก การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานตามพันธกิจไว้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน และการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักการตอบสนอง(Responsiveness)

หลักการตอบสนอง(Responsiveness)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 การให้บริการสาธารณะของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดคุณภาพและมาตรฐานที่ดี	1.38	0.640	น้อยที่สุด
2 บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความเต็มใจและมุ่งมั่นในการให้บริการสมาชิก	1.27	0.548	น้อยที่สุด
3 การให้บริการแก่สมาชิกของบุคลากร ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่สามารถแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด	1.42	0.850	น้อยที่สุด
4 การแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามความต้องการของสมาชิก	1.50	1.000	น้อยที่สุด
5 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนหรือรายงานข้อร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบไม่ครบถ้วน	1.48	0.770	น้อยที่สุด
6 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการรวบรวมรายงานเรื่องร้องเรียน เพื่อสรุปปัญหาและอุปสรรคที่ต่อเนื่อง	1.65	0.840	น้อย
รวม	1.45	0.78	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักการตอบสนองมาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.78)

โดยมีความคิดเห็นว่า ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการรวบรวมรายงานเรื่องร้องเรียน เพื่อสรุปปัญหาและอุปสรรคที่ต่อเนื่อง มากที่สุด รองลงมาคือ การแก้ไขปัญหาร้องเรียนของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามความต้องการของสมาชิก ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนหรือรายงานข้อร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบไม่ครบถ้วน การให้บริการแก่สมาชิกของบุคลากร ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่สามารถแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด การให้บริการสาธารณะของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดคุณภาพและมาตรฐานที่ดี และ บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความเต็มใจและมุ่งมั่นในการให้บริการสมาชิก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักการรับผิดชอบต่อ(Accountability)

หลักการรับผิดชอบต่อ(Accountability)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 ผู้บริหารและบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการดูแลเอาใจใส่ กระจือหรือร้นต่อหน้าที่ในการแก้ไขปัญหให้กับสมาชิก	1.45	0.964	น้อยที่สุด
2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการสื่อสารและทำความเข้าใจกับพนักงาน ทุกคนในการรับผิดชอบต่องาน	1.47	0.873	น้อยที่สุด
3 การมอบหมายให้บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ตรงตามภารกิจหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละงาน	1.62	0.865	น้อย
4 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต่อเนื่องทันทั่วทั้งที่	1.53	0.724	น้อย
รวม	1.51	0.86	น้อย

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักการรับผิดชอบต่อ มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.51$, S.D. = 0.86) โดยมีความคิดเห็นว่า การมอบหมายให้บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ตรงตามภารกิจหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละงาน มากที่สุด รองลงมาคือ การช่วยเหลือแก้ไขปัญหของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต่อเนื่องทันทั่วทั้งที่ ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์

ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการสื่อสารและทำความเข้าใจกับพนักงาน ทุกคนในการรับผิดชอบงาน และ ผู้บริหารและบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการดูแลเอาใจใส่ กระจือหรือร้นต่อหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้กับสมาชิก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักเปิดเผย/โปร่งใส(Transparency)

หลักเปิดเผย/โปร่งใส(Transparency)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 การบริหารงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้การปฏิบัติงาน	1.50	0.725	น้อยที่สุด
2 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นให้กับสมาชิก รับทราบไม่ต่อเนื่องและทั่วถึง	1.38	0.783	น้อยที่สุด
3 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการประชาสัมพันธ์ทางด้านข้อมูลการเงิน – การคลังที่ชัดเจน โปร่งใส	1.32	0.504	น้อยที่สุด
4 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามาตรวจสอบ	1.40	0.669	น้อยที่สุด
5 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ชี้แจงและเปิดเผยถึงการทำข้อบัญญัติและแผนการพัฒนาให้สมาชิกรับทราบไม่ต่อเนื่อง	1.32	0.537	น้อยที่สุด
รวม	1.38	0.64	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักเปิดเผย โปร่งใส มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.38$, S.D. = 0.64) โดยมีความคิดเห็นว่า การบริหารงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้การปฏิบัติงาน มากที่สุด รองลงมาคือ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามาตรวจสอบ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นให้กับสมาชิกรับทราบไม่ต่อเนื่องและทั่วถึง ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการประชาสัมพันธ์ทางด้าน

ข้อมูลการเงิน – การคลังที่ชัดเจน โปร่งใส และ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ชี้แจง และเปิดเผยถึงการทำข้อบัญญัติและแผนการพัฒนาให้สมาชิกรับทราบไม่ต่อเนื่อง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักนิติธรรม(Rule of Law)

หลักนิติธรรม(Rule of Law)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 การบริหารงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมให้บุคลากรการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม	1.53	0.812	น้อย
2 การประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบและข้อบังคับของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้สมาชิกรับทราบไม่ทั่วถึง	1.48	0.833	น้อยที่สุด
3 การปฏิบัติงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามกฎหมายที่วางไว้	1.10	0.399	น้อยที่สุด
4 การให้บริการของบุคลากรของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการเลือกปฏิบัติต่อสมาชิกเฉพาะรายและเครือญาติ	1.08	0.334	น้อยที่สุด
5 ผู้บริหารของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการลงโทษผู้กระทำความผิดไม่เป็นไปตามกฎหมาย มุ่งประโยชน์ส่วนตน	1.53	0.982	น้อย
6 ผู้บริหารหรือบุคลากรของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้อำนาจไปในทางมิชอบเอื้อประโยชน์ส่วนตน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะราย	1.42	0.787	น้อยที่สุด
7 การจัดทำโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้สมาชิกรับทราบไม่สม่ำเสมอ	1.35	0.709	น้อยที่สุด
รวม	1.36	0.69	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักนิติธรรม มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.36$, S.D. = 0.69) โดยมีความ

คิดเห็นว่า การบริหารงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมให้บุคลากรการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม และผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการลงโทษผู้กระทำความผิดไม่เป็นไปตามกฎหมาย มุ่งประโยชน์ส่วนตน มากที่สุด รองลงมาคือ การประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบและข้อบังคับของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้สมาชิกรับทราบไม่ทั่วถึง ผู้บริหารหรือบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้อำนาจไปในทางมิชอบเอื้อประโยชน์ส่วนตนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะราย การจัดทำโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้สมาชิกรับทราบไม่สม่ำเสมอ การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามกฎหมายที่วางไว้ และ การให้บริการของบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการเลือกปฏิบัติต่อสมาชิกเฉพาะรายและเครือญาติ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารหลักความเสมอภาค(Equity)

หลักความเสมอภาค(Equity)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการมอบหมายงานในหน้าที่ปฏิบัติแก่บุคลากร	1.43	0.593	น้อยที่สุด
2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรไม่เท่าเทียมกัน	1.43	0.647	น้อยที่สุด
3 การให้บริการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่คำนึงถึงความเท่าเทียมกันของผู้ติดต่อราชการ โดยเลือกปฏิบัติผู้รับบริการ	1.12	0.372	น้อยที่สุด
รวม	1.33	0.54	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักความเสมอภาค มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.33$, S.D. = 0.54) โดยมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการมอบหมายงานในหน้าที่ปฏิบัติแก่บุคลากร และผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรไม่เท่าเทียมกัน มากที่สุด

รองลงมาการให้บริการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่คำนึงถึงความเท่าเทียมกันของผู้ติดต่อราชการ โดยเลือกปฏิบัติผู้รับบริการ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักการมีส่วนร่วม(Participation)

หลักการมีส่วนร่วม(Participation)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 การเปิดโอกาสให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ทั่วถึง	1.48	0.701	น้อยที่สุด
2 การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกและมีการปรับปรุงปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ	1.32	0.567	น้อยที่สุด
3 การส่งเสริมและสนับสนุนการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสมาชิกไม่ต่อเนื่อง	1.25	0.541	น้อยที่สุด
4 การเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมใหญ่สามัญไม่สม่ำเสมอ	1.08	0.279	น้อยที่สุด
5 บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดโอกาสการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับวางแผน ระดับนโยบายและระดับกิจกรรมและโครงการอย่างทั่วถึง	1.35	0.659	น้อยที่สุด
6 การเปิดโอกาสให้สมาชิกหรือบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ	1.35	0.577	น้อยที่สุด
รวม	1.31	0.55	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักการมีส่วนร่วม มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.31$, S.D. = 0.55) โดยมีความคิดเห็นว่าการเปิดโอกาสให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ทั่วถึงมากที่สุด รองลงมา การเปิดโอกาสให้สมาชิกหรือบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ บุคลากรของ ชุมนุม

สหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดโอกาสการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับวางแผนระดับนโยบายและระดับกิจกรรมและโครงการอย่างทั่วถึง การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกและมีการปรับปรุงปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ การส่งเสริมและสนับสนุนการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสมาชิกไม่ต่อเนื่อง และ การเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมใหญ่สามัญไม่สม่ำเสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 แสดงระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร หลักการมอบอำนาจ(Empowerment)

หลักการมอบอำนาจ(Empowerment)	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดภาระหน้าที่และมอบหมายงานให้แก่บุคลากรของหน่วยงานของแต่ละคนที่ไม่ชัดเจน	1.25	0.474	น้อยที่สุด
2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการสั่งหรือมอบหมายงานที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร	1.28	0.454	น้อยที่สุด
3 ผู้บริหารมีการมอบหมายอำนาจการตัดสินใจและดำเนินงานให้แก่บุคลากรในระดับต่างๆ ไม่เหมาะสมเป็นไปตามภาระงานที่รับผิดชอบ	1.40	0.558	น้อยที่สุด
4 การถ่ายโอนอำนาจและบทบาทหน้าที่ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ชัดเจนซ้ำซ้อน	1.40	0.616	น้อยที่สุด
5 ระบบตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารที่เกินขอบเขตได้	1.28	0.613	น้อยที่สุด
รวม	1.32	0.54	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักการมอบอำนาจ มาใช้ในการบริหารงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.54) โดยมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีการมอบหมายอำนาจการตัดสินใจและดำเนินงานให้แก่บุคลากรในระดับต่างๆ ไม่เหมาะสมเป็นไปตามภาระงานที่รับผิดชอบ และการถ่ายโอนอำนาจและบทบาทหน้าที่ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ชัดเจนซ้ำซ้อน มากที่สุด

รองลงมา ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการสั่งหรือมอบหมายงานที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ระบบตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารที่เกินขอบเขตได้ และ ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดภาระหน้าที่และมอบหมายงานให้แก่บุคลากรของหน่วยงานของแต่ละคนที่ไม่ชัดเจน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงสรุประดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

หลักธรรมาภิบาล	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)	1.92	1.09	น้อย
2.หลักประสิทธิผล(Effectiveness)	1.45	0.63	น้อยที่สุด
3.หลักการตอบสนอง(Responsiveness)	1.45	0.78	น้อยที่สุด
4.หลักการรับผิดชอบต่อ(Accountability)	1.51	0.86	น้อย
5.หลักเปิดเผย/โปร่งใส(Transparency)	1.38	0.64	น้อยที่สุด
6.หลักนิติธรรม(Rule of Law)	1.36	0.69	น้อยที่สุด
7.หลักความเสมอภาค(Equity)	1.33	0.54	น้อยที่สุด
8.หลักการมีส่วนร่วม(Participation)	1.31	0.55	น้อยที่สุด
9.หลักการมอบอำนาจ(Empowerment)	1.32	0.54	น้อยที่สุด
รวม	1.45	0.70	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.70) โดยมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาด้านการนำหลักประสิทธิภาพ มากที่สุด รองลงมา คือหลักการรับผิดชอบต่อ หลักประสิทธิผล หลักการตอบสนอง หลักเปิดเผย/โปร่งใส หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค หลักการมอบอำนาจ และหลักการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ที่แตกต่างกัน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และ F-test

4.3.1 เพศที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 = เพศหญิงกับเพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 = เพศหญิงกับเพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ Independent Sample T-test โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของเพศชาย

μ_2 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของเพศหญิง

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig
ชาย	20	1.27	0.265	-2.782	0.007
หญิง	40	1.55	0.503		

* $P < 0.05$

จากการทดสอบพบว่า เจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

4.3.2 อายุที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 = อายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 = อายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 30-35 ปี

μ_2 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 36-40 ปี

μ_3 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามอายุ มากกว่า 40 ปี

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$$

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอายุผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
30-35 ปี	3	1.60	0.999	0.392	0.678
36-40 ปี	11	1.36	0.271		
มากกว่า 40 ปี	46	1.47	0.455		

* $P < 0.05$

จากการทดสอบพบว่า ยอมรับ H_0 คืออายุส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

4.3.3 สถานภาพสมรสที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 = สถานภาพสมรสต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 = สถานภาพสมรส ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น โสด

μ_2 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่สมรส/อยู่ด้วยกัน

μ_3 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่หย่า/หม้าย

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3$$

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอายุผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
โสด	23	1.47	0.441	0.10	0.990
สมรส/อยู่ด้วยกัน	32	1.45	0.492		
หย่า/หม้าย	5	1.45	0.326		

* $P < 0.05$

จากการทดสอบพบว่า ขอมรับ H_0 คือสถานภาพสมรสส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

4.3.4 ระดับการศึกษาที่ต่างกันส่งผลให้ความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 =ระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 =ระดับการศึกษา ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช

μ_2 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า

μ_3 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

μ_4 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \text{ หรือมีค่า } \mu \text{ อย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากัน}$$

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช	2	1.43	0.457	2.850	0.045
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3	1.05	0.043		
ปริญญาตรี	25	1.33	0.439		
สูงกว่าปริญญาตรี	30	1.61	0.445		

* $P < 0.05$

จากการทดสอบพบว่า ยอมรับ H_1 คือระดับการศึกษาส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

โดยทดสอบคู่ที่แตกต่างกันด้วย Post Hoc test ได้ผลดังนี้

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Average

	(I) education	(J) education	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.378	.397	.823	-.77	1.52
		ปริญญาตรี	.102	.320	.992	-.82	1.02
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.181	.318	.955	-1.10	.74
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	-.378	.397	.823	-1.52	.77
		ปริญญาตรี	-.276	.266	.782	-1.04	.49
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.559	.263	.224	-1.32	.20
	ปริญญาตรี	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	-.102	.320	.992	-1.02	.82
		อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.276	.266	.782	-.49	1.04
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.283	.118	.137	-.62	.06
	สูงกว่าปริญญาตรี	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	.181	.318	.955	-.74	1.10
		อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.559	.263	.224	-.20	1.32
		ปริญญาตรี	.283	.118	.137	-.06	.62
LSD	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.378	.397	.345	-.42	1.17
		ปริญญาตรี	.102	.320	.751	-.54	.74
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.181	.318	.572	-.82	.46
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	-.378	.397	.345	-1.17	.42
		ปริญญาตรี	-.276	.266	.303	-.81	.26
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.559*	.263	.038	-1.09	-.03
	ปริญญาตรี	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	-.102	.320	.751	-.74	.54
		อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.276	.266	.303	-.26	.81
		สูงกว่าปริญญาตรี	-.283*	.118	.020	-.52	-.05
	สูงกว่าปริญญาตรี	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	.181	.318	.572	-.46	.82
		อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	.559*	.263	.038	.03	1.09
		ปริญญาตรี	.283*	.118	.020	.05	.52

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

จากการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 2 คู่ที่แตกต่างกันคือ $\mu_2 \neq \mu_4$ และ $\mu_3 \neq \mu_4$ นั่นคือกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามากกว่าปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นด้านปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีและอนุปริญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.3.5 ประสพการณ์ในการทำงานที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 = ประสพการณ์การทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 = ประสพการณ์การทำงาน ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์การทำงาน 5ปีหรือน้อยกว่า

μ_2 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์การทำงาน 6-10 ปี

μ_3 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์การทำงาน 11-15 ปี

μ_4 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์การทำงาน 16-20 ปี

μ_5 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์การทำงาน มากกว่า 20 ปี

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \text{ หรือมีค่า } \mu \text{ อย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากัน}$$

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
5ปีหรือน้อยกว่า	2	1.45	0.192	0.764	0.553
6-10 ปี	6	1.56	0.651		
11-15 ปี	9	1.39	0.271		
16-20 ปี	8	1.69	0.503		
มากกว่า 20 ปี	35	1.40	0.456		

*P<0.05

จากการทดสอบพบว่า ยอมรับ H_0 คือประสบการณ์การทำงานส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

4.3.6 ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 =ตำแหน่งปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 =ตำแหน่งปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งรองผู้จัดการใหญ่/ผู้จัดการ

μ_2 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน

μ_3 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ตำแหน่งอื่นๆ

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \text{ หรือมีค่า } \mu \text{ อย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากัน}$$

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน

ประเภทการทำงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
รองผู้จัดการใหญ่/ผู้จัดการ	8	1.60	0.255	1.627	0.206
หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน	27	1.53	0.508		
เจ้าหน้าที่อื่นๆ	25	1.34	0.427		

*P<0.05

จากการทดสอบพบว่า ขอมรับ H_0 คือตำแหน่งที่ปฏิบัติงานส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

4.3.7 หน่วยงานที่ปฏิบัติงานที่ต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการใช้หลักธรรมาภิบาลต่างกัน

H_0 = หน่วยงานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

H_1 = หน่วยงานที่ปฏิบัติงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน

วิเคราะห์โดยใช้สถิติ One Way ANOVA โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่า $\alpha=0.05$

μ_1 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายจัดการ

μ_2 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายสินเชื่อ

μ_3 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายสำนักงาน

μ_4 = ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายส่งเสริมกิจการสหกรณ์

μ_5 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

μ_6 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายสำนักผู้บริหาร

μ_7 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายบริหารการเงิน

μ_8 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ

μ_9 =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายวางแผนและวิจัย

μ_{10} =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายโปรแกรมสหกรณ์ออมทรัพย์

μ_{11} =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายเงินทุน

μ_{12} =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายธุรกิจเสริม

μ_{13} =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายวิชาการ

μ_{14} =ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลของผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในหน่วยงาน ฝ่ายสื่อสารองค์กร

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5 = \mu_6 = \mu_7 = \mu_8 = \mu_9 = \mu_{10} = \mu_{11} = \mu_{12} = \mu_{13} = \mu_{14}$$

$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5 \neq \mu_6 \neq \mu_7 \neq \mu_8 \neq \mu_9 \neq \mu_{10} \neq \mu_{11} \neq \mu_{12} \neq \mu_{13} \neq \mu_{14}$ หรือ
มีค่า μ อย่างน้อย 1 คู่ที่ไม่เท่ากัน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

หน่วยงาน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า F-test	Sig
ฝ่ายจัดการ	4	1.55	0.366	1.260	0.271
ฝ่ายสินเชื่อ	5	1.45	0.393		
ฝ่ายสำนักงาน	9	1.38	0.621		
ฝ่ายส่งเสริมกิจการสหกรณ์	3	1.49	0.384		
ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	4	1.52	0.211		
สำนักผู้บริหาร	5	1.55	0.556		
ฝ่ายบริหารการเงิน	3	1.11	0.192		
ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ	2	1.59	0.015		
ฝ่ายวางแผนและวิจัย	6	1.90	0.163		
ฝ่ายโปรแกรมสหกรณ์ออมทรัพย์	2	1.39	0.280		
ฝ่ายเงินทุน	5	1.05	0.110		
ฝ่ายธุรกิจเสริม	3	1.24	0.292		
ฝ่ายวิชาการ	2	1.07	0.015		
ฝ่ายสื่อสารองค์กร	7	1.63	0.675		

*P<0.05

จากการทดสอบพบว่า ขอมรับ H_0 คือหน่วยงานที่ปฏิบัติงานส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นในปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์ แห่งประเทศไทย จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ บริหารงาน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ในชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 60 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ Independent t-test และการวิเคราะห์ One Way ANOVA (F-test)

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.7 และมีอายุมากกว่า 40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 76.7 ส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 50.0 มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 53.4 และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 20 ปี ร้อยละ 58.4 ตามลำดับ

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการ บริหารงานของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.45$, S.D. = 0.70) ในประเด็นหลักประสิทธิภาพ และหลักการรับผิดชอบ มีความคิดเห็นในระดับ น้อย

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. บัณฑิตส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นปัญหาด้านการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ที่ แตกต่างกัน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test และ F-test ANOVA

ผลการทดสอบพบว่าบัณฑิตส่วนบุคคลที่มีผลทำให้มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาแตกต่าง กัน คือ เพศ และการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้มีการนำหลัก ธรรมาภิบาล 9 หลัก มาใช้ในการบริหารงานตามโครงการสหกรณ์สีขาวของกรมส่งเสริมสหกรณ์ เมื่อศึกษาปัญหาดังกล่าว พบว่าโดยรวมมีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานในระดับ มาก ส่งผลให้ปัญหาในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารมีน้อยที่สุด สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของวรชัย สิงห์ฤกษ์และดร.ประสพชัย พสุนนท์ (2559)พบว่า ระดับความสำเร็จของการ

นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของชุมนุมสหกรณ์ ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด อยู่ในระดับร้อยละ 78.50 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยยึดเอาหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารในทุกๆหลัก ได้แก่ 1.หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) 2. หลักประสิทธิผล (Effectiveness) 3.หลักการตอบสนอง (Responsiveness) 4.หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability) 5.หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency) 6.หลักนิติธรรม (Rule of Law) 7.หลักความเสมอภาค (Equity) 8.หลักการมีส่วนร่วม (Participation) 9.หลักการมอบอำนาจ (Empowerment) หลักธรรมาภิบาลที่มีปัญหามากที่สุดคือหลักประสิทธิภาพ ซึ่งควรปรับปรุงการบริหารงานด้านต่างๆให้ได้ประสิทธิภาพดังนี้

1. การปฏิบัติงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรให้ความสำคัญกับการยกเลิกภารกิจที่ล้าสมัย

2. การปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรให้มีความคุ้มค่าของระหว่างงบประมาณที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

3. ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกใช้ทรัพยากรให้ประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

4. การปฏิบัติงานของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน และเพื่อการประหยัดงบประมาณ

5. เทคโนโลยีทันสมัยของ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรจัดหาให้เพียงพอต่อการทำงาน เช่น ระบบคอมพิวเตอร์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. เพศที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นถึงปัญหาหลักธรรมาภิบาลมากกว่า เพศชาย

2. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อการนำหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยแตกต่างกัน โดยเจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็น โดยเฉลี่ยมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและอนุปริญญา

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการตรวจสอบอุปกรณ์ให้ทันสมัย พร้อมใช้งาน
2. ควรมีการวางแผน นโยบายจากผู้บริหารอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม นำไปพัฒนา ใช้งานได้จริง โดยฝ่ายปฏิบัติการดำเนินงานตามแผนอย่างโปร่งใส และถูกต้องตามระเบียบ
3. เพิ่มการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อจัดทำข้อมูลให้พนักงานรุ่นต่อๆ ไปได้ยึดเป็นแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ตระหนักในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการทำงานอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง
2. ควรปรับปรุงระบบการทำงานเพื่อลดปัญหาของหลักประสิทธิภาพและภาวะรับผิดชอบที่ยังคงมีปัญหามากกว่าหลักธรรมาภิบาลด้านอื่นๆ
3. ควรนำปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาสาเหตุและคิดหาวิธีการแก้ไขการบริหารงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามและมีข้อมูลส่วนบุคคลที่ตำแหน่ง/หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน ทำให้สามารถย้อนไปยังผู้ตอบได้จึงทำให้ตอบได้ข้อมูลปัญหาที่น้อยกว่าความเป็นจริง ไม่กล้าตอบความจริงกลัวว่าจะกระทบกับงาน จึงควรตัดส่วนนี้ออกไป
2. ผู้วิจัยควรเป็นบุคคลภายนอก ไม่อยู่ในกรรมการบริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. ควรสอบถามกรรมการผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยในมุมมองของปัญหาในการใช้หลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ผู้บริหารประเมินตนเองและมองเห็นปัญหาในการบริหารด้วย

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมสหกรณ์. (2557). **หลักธรรมาภิบาลในสหกรณ์**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร: มปท.
เกริกยศ ชลาชนเดชะ. (2556). **การนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ. ประมวลสาระชุดวิชาความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับการสหกรณ์**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2556). **ธรรมาภิบาล: หลักการเพื่อการบริหารรัฐกิจแนวใหม่**. วารสาร
สถาบันพระปกเกล้า, 1 (2) 8-15
- ปัญญา ฉายะจินดาวงศ์ และรัชณี ภูตระกูล. (2546). **หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) กับ
สังคม**. วารสารดำรงราชานุภาพ, 3 (7) 6-11
- กลุ่มวิจัยและพัฒนาสหกรณ์นอกภาคการเกษตรกองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า
. (2561). **คำแนะนำสหกรณ์สีขาวด้วยธรรมาภิบาล**. กรมส่งเสริมสหกรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มณฑิรา กิจสัมพันธ์วงศ์. (2550). **ผลกระทบของเทคนิคการสอบบัญชีและมรรยาทของผู้สอบบัญชี
รับอนุญาตที่มีต่อคุณภาพการสอบบัญชี**. วิทยานิพนธ์ บช.ม. มหาสารคาม มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2557). **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบการบริหาร
กิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี**. ม.ป.ท.
- รัชชา ภัคดีจิตต์. (2557). **ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและเอกชน**. กรุงเทพฯ: วิพรีนท์ (1991)
- สุเมธ แสงนันทนวล. (2552). **ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น**.
กรุงเทพฯ: ส. เจริญการพิมพ์.
- สุพิศ กระทุ้มกลาง. (2561). **การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรร
มาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสน
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วรชัย สิงห์ฤกษ์ และดร.ประสพชัย พสุนนท์. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้
ในการบริหารจัดการของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยจำกัด**. กรุงเทพฯ: วาสาร
การจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2559.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์ แห่งประเทศไทย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ในครั้งนี้อย่างตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด โดยคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับเฉพาะผู้วิจัยและจะไม่มีผลใด ๆ ต่อท่าน ตลอดจนทั้งผลการศึกษานี้จะใช้ในการวิจัยเท่านั้น ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 30-35 ปี
 3) 36-40 ปี 4) มากกว่า 40 ปี

3. สถานภาพสมรส

- 1) โสด 2) สมรส / อยู่ร่วมกัน
 3) หย่า / หม้าย 4) แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

5. ประสบการณ์ในการทำงานในชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

- 1) 5 ปีหรือน้อยกว่า 2) 6-10 ปี
 3) 11-15 ปี 4) 16-20 ปี
 5) มากกว่า 20 ปี

6. ตำแหน่ง

- รองผู้จัดการใหญ่/ผู้จัดการ
 หัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน
 เจ้าหน้าที่/อื่นๆ

7. หน่วยงานที่ปฏิบัติงาน

☐ ฝ่ายจัดการ	☐ สำนักผู้บริหาร	☐ ฝ่ายเงินทุน
☐ ฝ่ายสินเชื่อ	☐ ฝ่ายบริหารเงิน	☐ ฝ่ายธุรกิจเสริม
☐ ฝ่ายสำนักงาน	☐ ฝ่ายบัญชีและงบประมาณ	☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ ฝ่ายส่งเสริมกิจการสหกรณ์	☐ ฝ่ายวางแผนและวิจัย	☐ ฝ่ายสื่อสารองค์กร
☐ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	☐ ฝ่ายโปรแกรมสหกรณ์ออมทรัพย์	

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นในเรื่องระดับปัญหาการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยที่เป็นจริง โดยในแต่ละช่องรายการคำถามมีตัวเลขที่แสดงถึงระดับการมีปัญหาซึ่งมีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)					
1.1 การปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรของชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความคุ้มค่าของระหว่างงบประมาณที่ใช้กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น					
1.2 ผู้บริหารขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้พนักงานชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด					
1.3 ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกใช้ทรัพยากรให้ประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด					

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.4 การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน					
1.5 เทคโนโลยีทันสมัยของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เพียงพอต่อการทำงาน เช่น ระบบคอมพิวเตอร์					
1.6 การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการให้ความสำคัญกับการยกเลิกภารกิจที่ล่าสมัยและไม่มีความจำเป็น					
2. หลักประสิทธิผล(Effectiveness)					
2.1 การกำหนดวางแผน วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การทำงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องต่อความต้องการสมาชิก					
2.2 การกำกับดูแลการปฏิบัติภารกิจของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้					
2.3 การบริหารจัดการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สามารถทำผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ตามความคาดหวังของสมาชิก					
2.4 การปฏิบัติงาน ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานตามพันธกิจไว้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน					
2.5 การติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่อง					
2.6 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการพัฒนาปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานให้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง					

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. หลักการตอบสนอง(Responsiveness)					
3.1 การให้บริการสาธารณะของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดคุณภาพและมาตรฐานที่ดี					
3.2 บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความเต็มใจและมุ่งมั่นในการให้บริการสมาชิก					
3.3 การให้บริการแก่สมาชิกของบุคลากร ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่สามารถแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด					
3.4 การแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามความต้องการของสมาชิก					
3.5 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดขั้นตอนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนหรือรายงานข้อร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบไม่ครบถ้วน					
3.6 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการรวบรวมรายงานเรื่องร้องเรียน เพื่อสรุปปัญหาและอุปสรรคที่ต่อเนื่อง					
4. หลักการรับผิดชอบ(Accountability)					
4.1 ผู้บริหารและบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้นต่อหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาให้กับสมาชิก					
4.2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการสื่อสารและทำความเข้าใจกับพนักงาน ทุกคนในการรับผิดชอบงาน					
4.3 การมอบหมายให้บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ตรงตามภารกิจหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละงาน					
4.4 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต่อเนื่องทันท่วงที					

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. หลักเปิดเผย/โปร่งใส(Transparency)					
5.1 การบริหารงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการรับรู้การปฏิบัติงาน					
5.2 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นให้กับสมาชิก รับทราบไม่ต่อเนื่องและทั่วถึง					
5.3 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการประชาสัมพันธ์ทางด้านข้อมูลการเงิน – การคลังที่ชัดเจนโปร่งใส					
5.4 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดการเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามาตรวจสอบ					
5.5 ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ชี้แจงและเปิดเผยถึงการทำข้อบัญญัติและแผนการพัฒนาให้สมาชิกรับทราบไม่ต่อเนื่อง					
6. หลักนิติธรรม(Rule of Law)					
6.1 การบริหารงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมให้บุคลากรการปฏิบัติงาน อย่างเป็นธรรม					
6.2 การประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบและข้อบังคับของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้สมาชิกรับทราบไม่ทั่วถึง					
6.3 การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามกฎหมายที่วางไว้					
6.4 การให้บริการของบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการเลือกปฏิบัติต่อสมาชิกเฉพาะรายและเครือญาติ					

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
6.5 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการลงโทษผู้กระทำความผิดไม่เป็นไปตามกฎหมาย มุ่งประโยชน์ส่วนตน					
6.6 ผู้บริหารหรือบุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ใช้อำนาจไปในทางมิชอบเอื้อประโยชน์ส่วนตนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเฉพาะราย					
6.7 การจัดทำโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้สมาชิกรับทราบไม่สม่ำเสมอ					
7. หลักความเสมอภาค(Equity)					
7.1 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการมอบหมายงานในหน้าที่ปฏิบัติแก่บุคลากร					
7.2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาบุคลากรไม่เท่าเทียมกัน					
7.3 การให้บริการของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่คำนึงถึงความเท่าเทียมกันของผู้ติดต่อราชการ โดยเลือกปฏิบัติผู้รับบริการ					
8. หลักการมีส่วนร่วม(Participation)					
8.1 การเปิดโอกาสให้บุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ทั่วถึง					
8.2 การรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกและมีการปรับปรุงปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ					

ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
8.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของสมาชิกไม่ต่อเนื่อง					
8.4 การเปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมใหญ่สามัญไม่สม่ำเสมอ					
8.5 บุคลากรของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทยขาดโอกาสการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในระดับวางแผนระดับนโยบายและระดับกิจกรรมและโครงการอย่างทั่วถึง					
8.6 การเปิดโอกาสให้สมาชิกหรือบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้การปฏิบัติงานของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่สม่ำเสมอ					
9. หลักการมอบอำนาจ(Empowerment)					
9.1 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดภาระหน้าที่และมอบหมายงานให้แก่บุคลากรของหน่วยงานของแต่ละคนที่ไม่ชัดเจน					
9.2 ผู้บริหารของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการสั่งหรือมอบหมายงานที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร					
9.3 ผู้บริหารมีการมอบหมายอำนาจการตัดสินใจและดำเนินงานให้แก่บุคลากรในระดับต่างๆ ไม่เหมาะสมเป็นไปตามภาระงานที่รับผิดชอบ					
9.4 การถ่ายโอนอำนาจและบทบาทหน้าที่ของ ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ชัดเจนซ้ำซ้อน					
9.5 ระบบตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่มีความชัดเจน และไม่สามารถตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้บริหารที่เกินขอบเขตได้					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการบริหารงานให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์
วันที่ 6500937
รับ 212/65
เลข 12.40

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่องานวิจัย

เรียน ประธานชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย

ด้วย นายวิทยา ประเทศ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี มีความประสงค์ในการขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านเพื่อจัดงานวิจัยในเรื่องดังกล่าว ต่อไป

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ตอบและผลการวิจัยครั้งนี้จะใช้ในงานวิจัยเท่านั้น และจะถือเป็นความลับเฉพาะผู้วิจัยและจะไม่มีผลใดๆต่อหน่วยงานของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา อนุญาตให้แจกแบบสอบถามให้แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านต่อไป ด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายวิทยา ประเทศ)
นักศึกษาระดับปริญญาโท

อนุกา
2 ก.พ. 65

รองศาสตราจารย์พิเศษ พลโท

(ดร.วีระ วงศ์สรรค์)

ประธานชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล : นายวิทยา ประเทศ
วัน เดือน ปีเกิด : 22 ตุลาคม 2505
สถานที่เกิด : จังหวัดกาญจนบุรี
วุฒิการศึกษา : ศีษษาสาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2542
ตำแหน่งหน้าที่ : นักจัดการทั่วไป ชำนาญการพิเศษ
การทำงานปัจจุบัน : รองเลขานุการ สำนักงานเลขานุการกรม กรมอนามัย